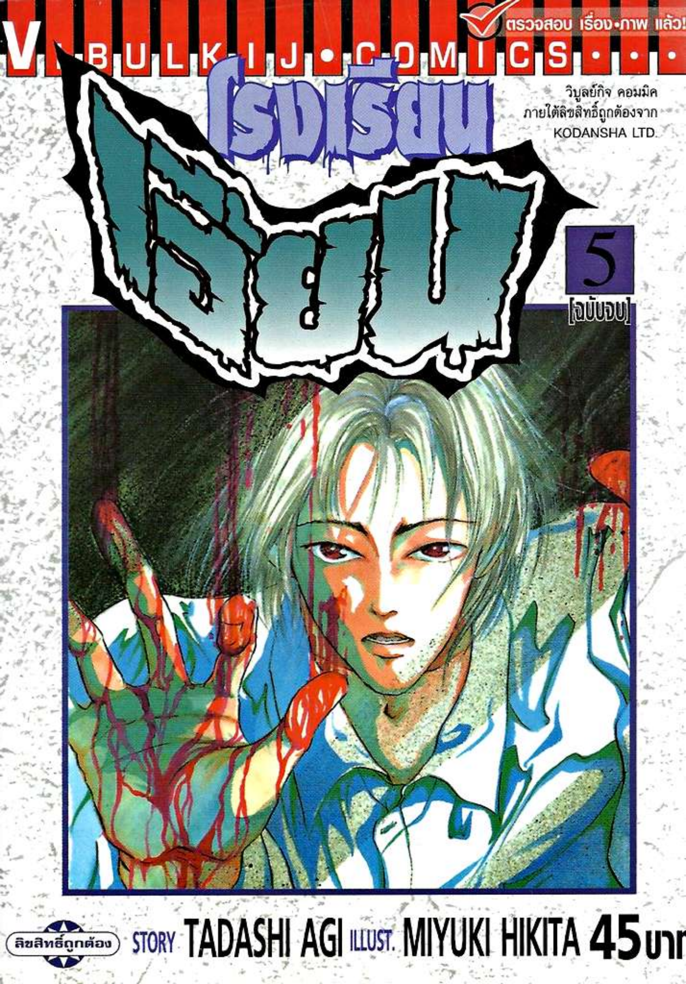

VIBULKIJ•COMICS•••
ตรวจสอบ เรื่อง•ภาพ แล้ว!
โรงเรียน
เฮี้ยน
5
[ฉบับจบ]
วิบูลย์กิจ คอมมิค
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก
KODANSHA LTD.
ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
STORY TADASHI AGI ILLUST. MIYUKI HIKITA 45บาท

โรงเรียน
เฮี้ยน
5
STORY
ทาดาชิ อากิ
ILLUST.
มิยูกิ อิคิตะ

สารบัญ

ตอนที่ 30 เรื่องปูนปลาสเตอร์สยองขวัญ(ภาคต้น) —— 4
ตอนที่ 31 เรื่องปูนปลาสเตอร์สยองขวัญ(ภาคจบ) —— 25
ตอนที่ 32 เรื่องหมาไม่มีหัว —— 50
ตอนที่ 33 เรื่องเงาตามตัว —— 76
ตอนที่ 34 เรื่องดาวซิงค์ —— 101
ตอนที่ 35 เรื่องคริสต์มาสอีฟ —— 127
ตอนบอวสาน ผู้มาเยือนจากภูเขาหิมะ —— 151

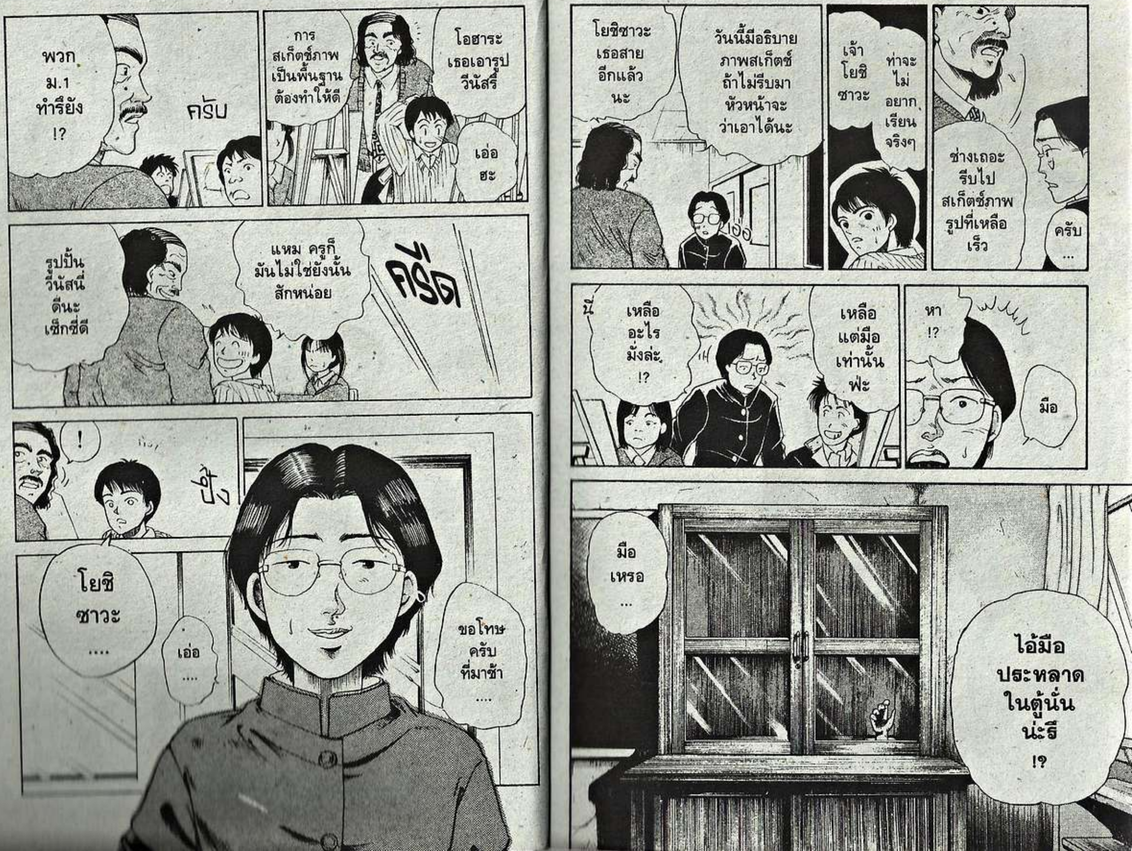

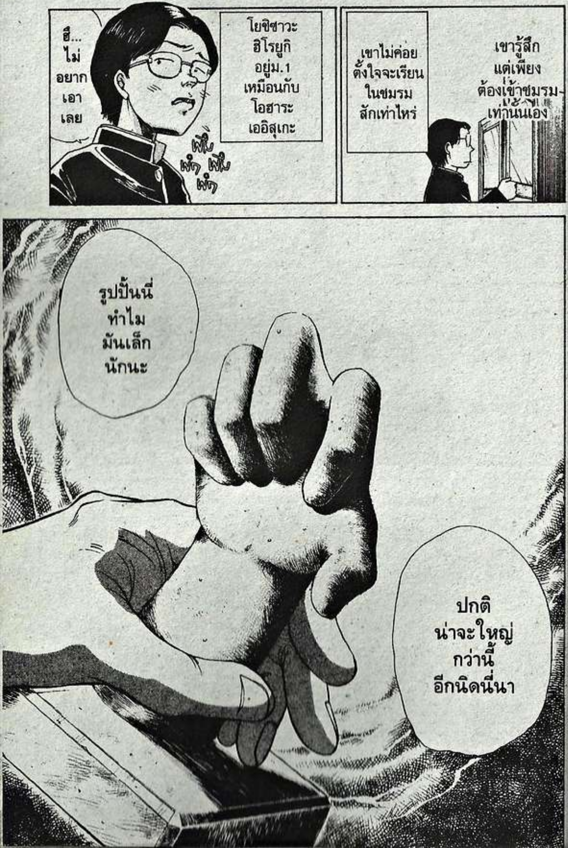

ห้องศิลปะในโรงเรียนของคุณ มีเรื่องเล่าลือ อะไรบ้างมั้ย ?
ภาพถอดแบบของโมนาลิซ่าขยับได้
หรือรูปแกะสลักพูดได้เป็นต้น
คงจะมีอะไรต่างๆนาๆสินะ ....
แล้วรูปปั้นที่ใช้เป็นรูปสเก็ตช์ปูนปลาสเตอร์ล่ะ —
ปูนปลาสเตอร์รูปมือ รูปร่างแปลกๆ มีเรื่องเล่าลือเช่นนี้ ....
โรงเรียนเฮี้ยน
ตอนที่ 30 เรื่องปูนปลาสเตอร์สยองขวัญ(ภาคต้น)

เรื่องนี้ เป็นจดหมาย สยองขวัญ จาก โอฮาระ เออิสุเกะ (ชื่อสมมุติ) นักเรียนม.1
โอฮาระ อยู่เมืองS สังกัด ชมรมศิลปะ
พวกม.1 ชมรมศิลปะ จะเริ่มเรียน สเก็ตซ์ภาพ ปูนปลาสเตอร์
เวลา ของชมรม เริ่มหลัง เลิกเรียน
美術室
↑ชมรมศิลปะ
พวก ม.1 แต่ละ คน
ไปเลือกรูปปั้น ที่ชอบ แล้วเริ่มสเก็ตซ์ ด้วยดินสอ ได้
พรวด
ฉัน เอารูปปั้น วีนัสนะ
ตึก
อ้าว
ใคร พูดก่อน ก็ได้ก่อน สิ
ฉัน อุตส่าห์ เล็งๆ ไว้แล้ว เชียว
ขี้โกง นี่หว่า เออิสุเกะ
และแล้ว พวกเออิสุเกะ ก็ได้เลือกรูปปั้น ที่ตัวเองชอบ และเริ่มสเก็ตซ์ภาพกัน
แซ่ด
แซ่ด
ครืด

พวก ม.1 ทำรึยัง !?
ครับ
การสเก็ตซ์ภาพเป็นพื้นฐาน ต้องทำให้ดี
โอฮาระ เธอเอารูปวีนัสรึ
เอ่อ ฮะ
รูปปั้นวีนัสนี่ดีนะ เซ็กซี่ดี
แหม ครูก็ มันไม่ใช่ยังนั้นสักหน่อย
ครืด
!
ปึ้ง
โยชิซาวะ ....
เอ่อ ....
ขอโทษครับ ที่มาช้า ....
โยชิซาวะ เธอสายอีกแล้วนะ
วันนี้มีอธิบายภาพสเก็ตซ์ ถ้าไม่รีบมาหัวหน้าจะว่าเอาได้นะ
เอ่อ
เจ้าโยชิซาวะ
ท่าจะไม่อยากเรียนจริงๆ
ช่างเถอะ รีบไปสเก็ตซ์ภาพรูปที่เหลือเร็ว
ครับ ...
นี่
เหลืออะไรมั่งล่ะ !?
เหลือแต่มือเท่านั้นฟะ
หา !?
มือ
มือเหรอ ...
ไอ้มือประหลาดในตู้นั่นน่ะรึ !?

ฮึ... ไม่อยากเอาเลย
โยชิซาวะ ฮิโรยูกิ อยู่ม.1 เหมือนกับโอฮาระ เออิสุเกะ
พึม พำ พึม พำ
เขาไม่ค่อยตั้งใจจะเรียนในชมรมสักเท่าไหร่
เขารู้สึกแต่เพียงต้องเข้าชมรมเท่านั้นเอง
รูปปั้นนี่ทำไมมันเล็กนักนะ
ปกติน่าจะใหญ่กว่านี้อีกนิดนี่นา

ฮึ ไม่อยากเลย
ตึก
น่าเบื่อชะมัด
เล็กๆสิ วาดง่ายดี
โยชิซาวะเริ่มสเก็ตซ์รูปปั้นมือ
ฉันไม่อยากให้มันมาเรียก “มานี่ๆ” หรอก
ฮึ ที่ตัวเองเอาผู้หญิงเปลือย
เล่นเลือกรูปปั้นวีนัสนี่นา
ถ้างั้น
แกแลกกับฉันเอามั้ยล่ะ
หา
เรื่องอะไรล่ะ
↓ชมรมศิลปะ
วันต่อมาหลังเลิกเรียน
กิ๊ง ก่อง——
กิ๊ง ก่อง——
美術室
ครืด
อ๊ะ!?
ทำไมป่านนี้ยังอยู่อีก!?
โยชิซาวะ!?
ชิ้ง~
แปลกแฮะ วันนี้มาชมรมก็ไม่สาย
แกเป็นอะไรของแกหา!?

วันนี้โยชิซาวะท่าทางอารมณ์ไม่ดี
โอฮาระเปล่าประโยชน์
แกร่ก แกร่ก แกร่ก
โยชิซาวะ ?
....
แกร่ก แกร่ก
คนเอาแต่ใจตัวเอง ....
ปกติโยชิซาวะคอยแต่กวนคนอื่น
แกร่ก
แกร่ก
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
ดีเหมือนกัน
นี่ๆ ไปกินบะหมี่กันหน่อยมั้ย
แกร่ก แกร่ก
วันนี้พอแค่นี้ก่อน !
แกร่ก แกร่ก

โยชิซาวะ ?
โยชิซาวะแกไปด้วยมั้ย
....
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
ตั้งแต่นั้นโยชิซาวะจะสเก็ตช์ภาพต่อที่ชมรมเงียบๆทุกวัน
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
ไปกันเถอะ
อะไรของเขานะ ...
โอ้โฮ พยายามน่าดูเลยนะ
โยชิซาวะ ขอดูรูปของแกหน่อยสิ
อ๊ะ
!
รึว่ากำลังวาดรูปอย่างอื่น !?
ไปแอบดูกันมั้ย
ทุกวันจะนั่งสเก็ตช์ภาพรูปปั้นมืออยู่ต่อจนดึก
ปกติจะคอยแต่บ่นแต่โยชิซาวะพูดน้อยลง
ซุบซิบ
มือนั่นมันน่าสเก็ตช์นักรึไง
ถึงว่าสิ
จู่ๆก็คร่ำเคร่งขึ้นมา
โยชิซาวะเป็นอะไรกันแน่
ซุบซิบ

…
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
ซิ่ง
หา
ซุบซิบ ซุบซิบ ซุบซิบ
เมื่อก่อนยังดูดีกว่านี้เลย…
นี่ โยชิซาวะนิสัยเปลี่ยนไปนะ?
ไปทำของเราเถอะ
อื๊ม
…
เป็นอะไรของเขานะ?
หมอนั่น…
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก

ควับ
ห้ามดูนะ!!
โยชิซาวะ!?
อ้าว!?
ไปทางโน้นฉันจะวาดเงียบๆ——!!
ห้ามขี้ซั้วดูของคนอื่นสิ——!!

หลังจากนั้น โยชิซาวะ ยิ่งตั้งใจ สเก็ตช์ภาพ เพิ่มมากกว่าเก่า
1-A
แซ่ด
แซ่ด
แซ่ด
แก คิดว่าเรื่อง โยชิซาวะ เป็นยังไง ?
แล้วแก คิดว่า ยังไงล่ะ ?
หมอนั่น แปลกไป จริงๆนะ
ไม่ยอม ให้ดูภาพ ที่สเก็ตช์ เลย
ขนาด รุ่นพี่ บอก ขอดู
ยังโกรธ เอาเลย
อืม~
เจ้านั่น มันขรึม เข้าใกล้ ไม่ค่อยได้ เลย
เออิสุเกะ สนิทกับ โยชิซาวะ ไม่ใช่รึ
ทำไม ไม่ลอง ถามดู ล่ะ?
แบบนี้ จะไม่มี ใครคบ นะ
อืม ก็ได้
จะลอง ถามดู

พัก เที่ยง
1-C
แซ่ด
กรี๊ด
กรี๊ด
แซ่ด
โยชิ ซาวะ
จอ แจ
โยชิซาวะ เมื่อกี้ ไปไหนแล้ว ก็ไม่รู้
อืม... ไปห้องน้ำ มั้ง
อ๊ะ
ออด—
ออด—
ตุ้บ
ตุ้บ
เจอ แล้ว !
โยชิ ซาวะ !!
ออด เข้าเรียน แล้ว ไปไหนนะ !?
โยชิ ซาวะ
อ้าว ไปซะแล้ว โธ่เอ๊ย
ฟุ่บ

อ๊ะ ...
ประตูห้องศิลป์เปิดอยู่ !
เฮ่อ
ตุบ ตุบ
จะอยู่ในนั้น ...
รึว่าเจ้าโยชิซาวะ
อ้าว ?
แปลกแฮะ ~~~
ครืด
โยชิซาวะ —

ตึก ตึก
ไม่อยู่มั้ง
ไม่อยู่หรอกรึ ....?
โยชิซาวะ —
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
เอ๊ะ !?

อยู่ตรงนั้นเอง !
อ๋อ ...
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
ทำจนลืมตัวเลยรึ
รูปปั้นพรรค์นั้น...
ยังวาดรูปมือนั่นอยู่อีก
เจ้านั่น
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก

วื้ด
...
แอบย่องไปดูดีกว่า
ฮิ ฮิ
!
คงไม่สนใจอะไร
เจ้านั่นยังสเก็ตช์ภาพอยู่
แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก แกร่ก
อื้บ
อื้บ
!?
ควับ

แกร่ก
ชิ้ง—
......
อ๊ะ
......
กึก
โยชิขาวะ...
อ๋า... มือปิศาจ —!!
หา !?

โอฮาระ เออิสุเกะ (ชื่อสมมุติ) ม.1 ชมรมศิลปะ
วันหนึ่ง พวกม.1 ชมรมศิลปะสเก็ตช์ภาพ
เริ่มเลือกจากสิ่งที่ตัวเองชอบ
แต่โยชิซาวะ ฮิโรยูกิ (ชื่อสมมุติ) ม.1 เหมือนกัน มาชมรมสาย
จึงเหลือแต่รูปปั้นมือ เขาบ่นไม่พอใจ แต่ก็ต้องสเก็ตช์รูปปั้นนั่น
เวลาผ่านไป โยชิซาวะที่ไม่ชอบวาดรูป
จู่ๆ ก็ตั้งใจสเก็ตช์รูปปั้นนั่น
แต่ พวกโอฮาระต้องการจะขอดูรูปสเก็ตช์นั่น
โยชิซาวะไม่ยอมให้ดู
โอฮาระรู้สึกสงสัย ตามหาโยชิซาวะตอนพักเที่ยง
จึงแอบย่องตามไปถึงห้องชมรมศิลปะ
พอแอบเห็นสิ่งที่โยชิซาวะวาด
ในสมุดสเก็ตช์กลับวาดรูปเหมือนมือปีศาจ ไม่เหมือนรูปปั้นเลย

หะ...
เห็นแล้วใช่มั้ย!!
โย...
โยชิซาวะ...!?

ขอโทษนะ ที่ฉันแอบดู
โทษที นะ ....
....
โยชิ ซาวะ ...
กึก กึก
แปะ
เออิ สุเกะ ....
แกดู ไม่ได้ ....
วูบ
หวออออ
ปึ๊ด
อะ ...
โอ๊ะ ....

ดู ภาพ ....
โรงเรียน
ฉันเหรอ เออิสุเกะ ...!!
ตอนที่ 31 เรื่องปูนปลาสเตอร์สยองขวัญ (ภาคจบ)

อ๊อก
ผั่บ
โยชิ ขาวะ ....
ปึ๊ด
ทำไม ....
แรงเยอะ นักนะ
ทะ.. ทำไม ....
วื้ดดดด
ปึ๊ด
ปึ๊ด
ยะ ...
หยุด นะ
อ๊อก ...
โย ...
โยชิ ขาวะ —— !!
อ๊ะ !!
ฟึ่บ
แค่ก แค่ก แค่ก แค่ก แค่ก
ตุ๊บ
แค่ก แค่ก
ฉัน.. เป็นอะไร ไปนี่ ....

↑ม.ต้นห้องCโยชิซาวะฮิโรยูกิ

คืนวันนั้น——
อืม
ตุบ
ตุบ
ตุบ
ไม่มีอะไรผิดปกติ
เพล้ง
อ๊ะ
เสียงกระจกแตก !?
เสียงมาจากห้องชมรมศิลปะ
ตุบ
ตุบ
ครืด
ใครน่ะ !?
!
ใครอยู่ตรงนั้น !?
มาทำอะไร !?

....อะ !?
เด็ก ...?
......
ใช่เด็กจริงๆ รึ....?
ฟุ่บ
หยุดนะ !!

จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ
เออิสุเกะ !
โอฮาระ แย่แล้ว
หือ ?
อรุณสวัสดิ์
เล่าเรื่องขโมยเข้าห้องชมรมศิลปะ
โอฮาระเข้าห้องเรียนได้ยินเพื่อนๆ
เขาวิ่งไปที่ชมรมศิลปะทันที
อ๊ะ !
โอฮาระ ....
คุณครู !!
กัปตัน !

หายไป !!
รูปปั้นมือ
อ๊ะ
เป็นไปไม่ได้ เจ้านั่นเอาไปรึ ....!!
หายไปด้วย
...

โอฮาระ มีอะไรรึ?
ครูครับ!
รูปปั้นมือนั่นไปซื้อมาจากไหนฮะ!?
เอ๊ะ....?
ที่ไหนน่ะเหรอ....
อืม จริงๆแล้ว....
!
เมื่อหลายปีก่อน คนขายอุปกรณ์วาดภาพเอามาวางแถมให้
ใช่ใช่! เขาบอกไม่เอาจะวางให้ได้
!
ตอนนั้นดูเขามีท่าทีแปลกๆ
ดูหวาดกลัวชอบกล
แล้วจู่ๆ เขาก็เงียบหายไป....

...ทำไมถึงถามล่ะ?
เอ๊ะ... อ๋อ
ผมคิดว่ารูปปั้นนั่นเอามาได้ยังไงน่ะฮะ
ออด—ออด— ออด—ออด—
อ๊ะ
ผมจะกลับเข้าห้องแล้ว
อื้อ ไปเถอะ
1-C
โอฮาระไปที่ห้องโยชิซาวะช่วงวันหยุดต่อไป
โยชิซาวะหยุดเรียน
โยชิซาวะหยุดเรียน
รึว่าเจ้านั่นเอารูปปั้นไป
ท่าทางโยชิซาวะเปลี่ยนไป
ตั้งแต่เริ่มวาดรูปปั้นนั่นแล้ว
วันนั้นโอฮาระหยุดไปชมรม
แล้วไปที่บ้านโยชิซาวะ
และรูปที่วาดนั่น
ไม่ผิดอะไรกับวาดมือปิศาจเลย....

!
ไม่ยอมออกจากห้องรึฮะ?
ใช่จ้ะ เขาล็อคห้องน่ะ
เรียกเท่าไหร่ก็ไม่ยอมออกมาตั้งแต่เมื่อวานแล้ว...
ยังเป็นห่วงอยู่เลยว่าเกิดอะไรขึ้น....
....
ผม....
ขอลองเรียกดูได้มั้ยฮะ!?
แกร่ก
แกร่ก
ชึ่ง
ผมเรียกเองฮะคุณป้า
ฮิโรยูกิ....
ก๊อก ก๊อก
ฮิโรยูกิ โอฮาระมาหาแน่ะ
โยชิซาวะ!
ตึ่ง
ฉันเองโอฮาระ
ตึ่ง

ขอร้องล่ะเปิดหน่อย
ตึ่ง
ตึ่ง
ตึ่ง
โยชิซาวะ!!
......
อืือ...อืือ...อืือ...อืือ
อืือ...อืือ
!?
ตุบ
อืือ~
อืืออืือ
เสียงคราง!!
หา!?
ฮิโรยูกิ!?
ต้องเปิดเองซะแล้ว!!
เป็นอะไรรึเปล่า!!
โครม
โยชิซาวะ
ตึ่ง
ปึ้ก
โยชิซาวะ....

!?
รูป
เต็มห้อง
....

ขอร้อง เถอะลูก
ปึด ปึด
ฮิโร ยูกิ
หยุด ได้แล้ว ฮิโรยูกิ !!
หมับ
....
วิ้ง
อึ๊ก
ฮิ ... ฮิโร ยูกิ !?

โยชิ ขาวะ !!
อื๊อ อื๊อ
อื๊อ... อื๊อ
อ๊ะ !!
อ๊ะ
ฮิโร ยูกิ !
ตึ๊ก
อื๊อ~ อื๊อ อื๊อ
แกร่ก
แกร่ก
แกร่ก
มือ ... ขยับ ได้ เอง ....

หะ...
หายใจ
ไม่ออก
อื้ออื้ออื้อ
อย่านะ
ฮิโรยูกิ
....
คุณ
ป้า
!!
!?
ทำไม
!?
ตึ๊ก
อย่า
นะ
โยชิ
ซาวะ
!!
รูปปั้น
....
มือ
!!

เพราะ
เจ้านี่
เอง
....
วูบ
นี่
แน่ะ
!!
ทำให้
โยชิซาวะ
เพี้ยน
....
ของ
พรรค์
นี้!!
หมับ
นะ...
นี่มัน

กระดูก
คน
...!!!
ฮิโรยูกิ
!
อ๊ะ
โยชิซาวะ
!?

ตอนที่รูปปั้นแตก
โยชิซาวะสลบไปเหมือนซากที่แตก
เขาถูกพาไปโรงพยาบาล พอฟื้นขึ้นมา
ดูเหมือนสติเขากลับคืนมาแล้ว
พอเอากระดูกที่ได้มาจากรูปปั้นให้ตำรวจตรวจสอบ
ดูเหมือนเป็นของเด็กอายุประมาณ 7ขวบ
รูปที่โยชิซาวะวาด
เป็นรูปหน้าเด็กเล็กๆ
และ
กำลังตามหาเด็กคนนี้
เหมือนหน้าเด็กที่หายตัวไปลึกลับเมื่อหลายปีก่อน
และพอเอารูปวิวหลายๆใบที่โยชิซาวะวาดมาประกอบกัน
ตำรวจลองขุดดูสถานที่ในรูปอย่างไม่เป็นทางการ
จึงพบหัวกระโหลกของเด็ก
—

ปูนปลาสเตอร์สยองขวัญ

สูง:20 ซม. **หนัก**:3กก. **อายุการหล่อ**:8ปี

ของที่ชอบ:นักเรียนศิลป์ที่ชอบสเก็ตช์ภาพรูปวีนัส

ของเกลียด:นักเรียนที่เขียนรูปไม่เก่ง นักเรียนที่ชอบขีดเขียนรูปปั้น

จุดสังเกต:เป็นปูนปลาสเตอร์รูปมือที่ให้ความรู้สึกอ่อนนุ่มอย่างประหลาดมือ ทำท่าเหมือนจะบอกว่า"มาทางนี้..มาทางนี้" ซึ่งความจริงนี่เป็นมือของเด็กที่ถูกลักพาตัวไปและถูกฆ่าแล้วถูกหล่อให้เป็นปูนแบบนี้

การกระทำ:ปูนปลาสเตอร์ชิ้นนี้จะเข้าไปอยู่ในใจของคนที่ชอบวาดรูป ปูนหล่อนี้จะควบคุมคนๆนั้น โดยทำให้คนๆนั้นวาดรูปชิ้นส่วนต่างๆของร่างกายกับสถานที่ชิ้นส่วนเหล่านั้นถูกฝังกระจัดกระจายกันอยู่

โรงเรียนเฮี้ยน
ตอนที่ 32 เรื่องหมาไม่มีหัว
คราวนี้เป็นเรื่องของหมา...
หมู่นี้สัตว์เลี้ยงมีหลายประเภท
ปลาเขตร้อน แรคคูน ตัวเงินตัวทอง เป็นต้น ....
และหมากับแมว —
ทุกคนเคยเลี้ยงหมาใช่มั้ย ?

ซาวามูระ อิซาโอะ (ชื่อสมมุติ) เลี้ยงหมาที่เก็บได้แถวๆบ้าน ตอนป.3
มันเป็นหมาพันธุ์ทาง ตั้งชื่อให้ว่าจอห์น
มันเป็นหมาที่ฉลาด ซาวามูระเอ็นดูมันมาก
ฟุบ
จอห์น
ตึก
โฮ่ง
โฮ่ง
จอห์น !
อืม ไปเดินเล่นกันนะ !!
ชาวามูระ อิซาโอะ(ป.4)

โฮ่ง
ฮ่ะ ฮ่ะ
โฮ่ง
รู้แล้ว ไม่ต้องดีใจขนาดนี้หรอก ไปใส่โซ่นะ
ซาวามูระสนิทกับจอห์นเหมือนพี่น้องเลยทีเดียว
โฮ่ง
โฮ่ง
พอตกเย็น เขาจะพาจอห์นไปเดินเล่นที่ริมน้ำเสมอ
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
จอห์น
ช้าๆ หน่อยสิ
ตุบ ตุบ ตุบ
กึก
กึด
อ๊ะ
โอ๊ะ
ดึง
บรึ้นน น
โอย

เอี๊ยด
อ๊า
ตุบ
หงั่บ
ฟุ่บ
พรืดดด

แก๊ก
วูบ
วี๊ด
เอ๋ง
พรืดด
พรืดด
พรืดดดด
เอ๋ง
โครม
อา
จอห์น
....

จอห์น !!
จอห์น !?
จอห์น !
ซาวามูระ เสียใจ มาก
ตอนนั้น จอห์น คอขาด ตายไป
↑ สุสานของจอห์น
ตอนมัธยมต้น พ่อและแม่ ของเขาหย่ากัน เขาไม่ลงรอย กับพ่อใหม่ ที่เขาอยู่ด้วย
หลังจากนั้น 6ปี ซาวามูระ ขึ้นม.ปลาย ลืมเรื่องจอห์น ไปซะสนิท

ฮะ ฮะ ฮะ
ใช่ฮะ ดีใจ จริงๆ —
ซาวามูระ อิซาโอะ 16ปี
อ๋อ รุ่นพี่
แกได้ ใบขับขี่ มอเตอร์ไซค์ รึ?
ซาวา มูระ —
ไม่ต้อง ห่วง ฉันให้ยืม เอง
แต่ผม ยังไม่มี มอเตอร์ไซค์ เลย....
หา จริง รึฮะ !?
โอ
ก็มัน ดีใจ นี่หว่า
ซาวามูระ อาทิตย์นี้ ให้แกวิ่งนำ เอามั้ย
.... แต่ ว่า
แกได้ทำ หน้าที่ สำคัญ เชียวนะ
ดีนี่หว่า ซาวา มูระ —
โอ
ฉันรู้ ต้องลุย อยู่แล้ว
ขับ ดีๆ ล่ะ
อืม
จับ จับ
ขอบคุณ... มากครับ รุ่นพี่

ซาวามูระรู้สึกว่าบ้านไม่น่าอยู่
เขาคบพวกรุ่นพี่ที่เป็นแก๊งมอเตอร์ไซค์ ม.ปลาย
ดันบอกว่าจะลุยทำไงดีเรา...
ให้วิ่งนำอีก กลัวชะมัด....
ยังไม่คุ้นกับมอเตอร์ไซค์เลย
แต่จะบอกว่าไม่เอาตอนนี้ก็ไม่ได้ด้วย
ถ้าพลาดรุ่นพี่เอาตายเลย
....
....แต่เราอยากขี่รถเอง —
ให้เป็นหัวหน้ากลัวแฮะ
ฮะ ฮะ
เมื่อกี้อะไร....
แกร๊ก
แกร๊ก
เอ๊ะ
ได้ยินเหมือนเสียงโซ่เลย....

และเย็นวันเสาร์ —
บรื้น
บรื้น
บรื้น
ซาวามูระฝืนไปรวมกับรุ่นพี่
เขากลัวจริงๆ แต่ก็ช่วยไม่ได้
ทำไงดีวันเสาร์นี้...
เฮ้อ
....
คิดไปเองรึ...
บรื้นน
อืม...ไปเลยเออ
ต้องทำอะไรสักอย่าง
อื้อ
บรื้น
บรื้น
ชัวร์
บรื้น
โอ๊ะ
เอี๊ยดดด

หา
อะไรน่ะ!?
!!
หมา....
ไม่มีหัว!!
แกร่ก

อ๊าาาาา
อ๊ะ
ติ๋ง
ช่วยด้วย—
ตุบตุบ
ปึ้ง
เจ้าหมานั่น....เป็นผีรึ!?
อ๊ะ
เป็นไปไม่ได้ ปลอกคอนั่น...!?
นึกออกแล้ว....
ปลอกคอนั่นเหมือนของจอห์นเลย!!

หรือว่า
นั่นเป็นวิญญาณของจอห์น !!
วันนั้นซาวามูระกลัวไม่กล้าไปร่วมด้วย
ไอ้ซาวามูระบ้า
ต้นผิดนัด
พอพวกรุ่นพี่จะเคลื่อนขบวน
แต่โดนตำรวจจับและไม่ให้ออกไป เขาก็เลยยอมยกโทษให้
แต่วันเสาร์หน้าเขาต้องให้สัญญาจะวิ่งนำ
เอ๊ะ !?
บรึ่น
บรึ่น
บรึ่น
กว่าจะถึงวันเสาร์หน้า
ตึกตัก
ตึกตัก
ต้องเก่งให้ได้

เหวอ
รอยเท้าหมา !!
เลือด ...!!
จอห์นโกรธเรา
จอห์น ....
มันกันเราจากมอเตอร์ไซค์ที่วิ่งมา
พอเราจะขี่มอเตอร์ไซค์ ....
แต่จอห์นตายเพราะมอเตอร์ไซค์ไปแล้ว
ทำไมเราได้ยินเสียงลากโซ่อีกนะ...

ใช่!! การขี่มอเตอร์ไซค์ไม่ผิดอะไร!!
จอห์นจะโกรธยังไงก็ไม่เกี่ยว!!
เราจะขี่ให้ได้!!!
คืนวันเสาร์
บรึ้นนน
บรึ้นนน
บรึ้นนน
ซาวามูระ— เป็นไง!?
ฟิ้วววว
สุดยอดเลยเพ่!!
รู้สึกสุดๆ ไปเลย
ฟิ้วววว

บรึ้นนน
ว้าว
นี่ล่ะยอดเลย—!!
บรึ้นนนน
บรึ้น
ผีจอห์นอะไรไม่มีทั้งนั้น
จะเทียบกับมอเตอร์ไซค์ได้ยังไง
บรึ้นนน
!?
วูบ
อะไรน่ะ!?

จอห์น ไม่มี หัว !!!
ไม่มี หัว ...!?
แก๊ก
ตุบ ตุบ ตุบ ตุบ

ขนาดวิ่งตั้ง80แล้วนะ!!
อะไรกัน
บรึ๋น น น
ทำไมยังตามมาได้อีก!!
ตุบ ตุบ ตุบ
ไม่ยอมทิ้งห่างเลย!?
ใช่จอห์นแน่ๆ...!!
จอห์นโกรธ
ที่เราขี่มอตอร์ไซค์
ตุบ ตุบ
ตึ๋ง

วู๊บ
ช่วยด้วย...
เหวอ—
จอห์น...
เอี๊ยดดด
ตึ๋ง
...โอ๊ะ
ตึ๋ง
อึ๊ก...จอห์น....
ข..ขอโทษนะ...
อึ๊ก
แคร่ง
ตึก

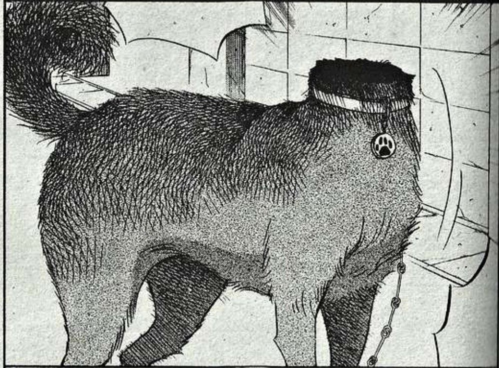

ชาวามูระ ―
เป็นอะไรรึเปล่า ?
ตึ๊ก ตึ๊ก ตึ๊ก
...รุ่นพี่ !
ช่วยด้วย!! หมาไม่มีหัวมัน
หมารึ...? พูดอะไรของแก
ไม่เห็นมีอะไรเลย
จอห์นหายไปไหน ...
ชาวามูระ
แกมันขี้ขลาดนี่หว่า แล้วมาทำคุยอำกันชัดๆ
บรึ้นนนน
มันหัวหดแล้วจะขี่ได้ไง
พวกเราไม่เอาแกแล้ว ―
แกเตรียมทำใจได้เลย
บรึ่น-น-น

บรึ้นนน
.....
ตึ๊ก
ไปกันแล้ว ...
เรา ...
บรึ้น บรึ้น บรึ้น
บรึ้นนน
มันไม่ได้เรื่องจริงๆ ....
โธ่เว้ย ...... ฮือ
บรึ้นนน
อะไร !?
เกิดอะไรขึ้น?
รุ่นพี่ ...
ชาวามูระลองไปตามเสียงดู
พวกรุ่นพี่ยืนกันอยู่
อ๊ะ !!

คอ
รุ่นพี่
....
เกิดอะไรขึ้น...
!
ปึด
ตึ่ง
ตึ่ง
ตึ่ง
เชือก!?
แปะ
แปะ
เชือกนั่นเป็นเชือกที่แก๊งคู่อริของแก๊งซาวามูระมาขึงไว้
หวอ
หวอ
หวอ
หวอ
เอามาขึงที่ถนนก่อนที่พวกซาวามูระวิ่งมาถึง
ปี๊น
ปี๊น

ถ้าซาวามูระวิ่งนำมาก่อน
เชือกนั่นคงจะบาดคอตายไปแล้ว
วิญญาณของจอห์นหายไปเมื่อไหร่ไม่รู้
มันไม่ได้โกรธที่ซาวามูระขี่มอเตอร์ไซค์แต่มาเตือนถึงอันตราย
หลังจากนั้นซาวามูระไม่คบกับรุ่นพี่อีก
ジョンの墓
เพราะเขาเจอเรื่องเจ็บปวดพอดู
✝ สุสานของจอห์น
ว่ากันว่าสัตว์มีความสามารถรู้ถึงอันตรายมากกว่ามนุษย์
สัตว์เลี้ยงของคุณล่ะเป็นยังไงกัน...?

หมาไม่มีหัว(จอห์น)

สูง:114ซม.**หนัก**:25กก.**อายุ**:6ขวบ

ของที่ชอบ:ใจที่อ่อนโยนของคนที่รักสุนัข ไส้กรอกสาหร่ายทะเล

ของเกลียด:คนที่ขับมอเตอร์ไซค์ซิ่ง ผู้ใหญ่ที่ชอบแกล้งสุนัข

จุดสังเกต: ในความมืดอาจมองมันเหมือนสุนัขธรรมดา
แต่จริงๆมันไม่มีหัวมันจะลากโซ่เส้นยาวดังแกร๊กแกร๊กมาด้วย
มันวิ่งด้วยความเร็วถึง80กม./ชม.และกระโดดสูงถึง15ม.
ขนเป็นสีชาและขนยังสวยด้วย

การกระทำ:เพื่อคุ้มครองเจ้าของ แม้มัน(จอห์น)จะหัวขาดตาย
เพราะอุบัติเหตุหลังจากตายแล้วมันก็ยังตามคุ้มครองเจ้าของ
ในเวลาที่เจ้าของตกอยู่ในอันตราย
มันจะปรากฏตัวมาช่วยเหลือ

โรงเรียน
เฮี้ยน
โอคุระ ชูจิ (ชื่อสมมุติ) นักเรียนม.2 เข้าสมาคมค้นคว้าเรื่องวิญญาณ ที่มีการประกาศเรื่องแปลกๆมากมาย
คุณเคยได้ยินเรื่องที่ว่าในโลกนี้
มีคนที่เหมือนกับเรา3คนรึไม่?
นั่นอาจจะเป็นการบอกสิ่งที่น่ากลัวล่วงหน้าก็ได้ ....
มีรายงานปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วๆไปในโลกนี้ว่า ถ้าคนที่เป็นตัวจริงได้เจอกับคนที่หน้าตาเหมือนตัวเปี๊ยบ เขาจะต้องตาย
DOPPELGANGER (เงาตามตัว)
ถ้าหากได้เจอตัวเราอีกคน
ตอนที่ 33 เรื่องเงาตามตัว

โอคุระ
แกเขียนเรื่องผีอะไรลงหนังสือรึ?
อ้าว ?
ฉันว่าจะเขียนเรื่องเงาตามตัว
เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนที่หน้าตาเหมือนเราเปี๊ยบ
เงาตามตัว
อืม ~
อิวาโมโต้ จุง (ชื่อสมมุติ) เข้าสมาคมวิญญาณ เรียนอยู่ห้องเดียวกับโอคุระ
เอ๋... คนหน้าตาเหมือนเรารึ
ได้เจอสักครั้งก็ดีนะ
บ้ารึ แกไม่รู้เลยสิ !?
ถ้าใครเจอ “เงาตามตัว” จะต้องตาย
หา จริงๆ รึ?
อืม ...
เขาบอกว่ามันมาเพื่อฆ่าเรา
หวา... งั้นฉันไม่อยากเจอแล้ว
ใช่มั้ย วันนี้ขากลับเราไปเล่นเกมกันมั้ย ?
GAME ベル
พอตอนขากลับบ้าน พวกโอคุระไปที่เกมเซ็นเตอร์
แซ่ด แซ่ด แซ่ด
ฮ่าฮ่าฮ่า วันนี้ดวงดีฉันต้อง!! ชนะนายแน่นอนเลย ....
โอ อา
แซ่ด
เอ๊ะ ?
ตื๊ด กุก กัก ตื๊ด
หมอนั่น ....
โอ อา โอ
เหมือนเคย ....

ฉันรึ...!?
ฉันเอง!!
อิวาโมโต้?
แกเป็นอะไรไป....
......
พรวด

ฉันไม่เชื่อแกหรอก
บ้า
กึก กึก
แกจะให้ฉันหัวเราะเล่นที่เผลอล่ะสิ!?
นี่
มีฉันอยู่ตรงโน้นด้วย!!
โอคุระ!
อ๋อ
....
แซ่ด แซ่ด
นี่
รู้แล้ว!? ดูให้ก็ได้...
จริงๆ นะ โอคุระ
มีฉันอีกคนจริงๆ...
เอ๊ะ
อ้าว... เมื่อกี้ยังอยู่เลย....
อยู่ไหนล่ะ?
อิวาโมโต้!?
หายไปไหนแล้ว....
โธ่เอ๊ย

ถอนขากลับบ้าน
กึง กึง กึง
โอคุระ...
อาจจะใช่ก็ได้....
แกตาฝาดไปมั้ง...?
...
อ๋อ เรื่องเงาตามตัวน่ะรึ!?
หา—
ถ้าเกิดเจอคนเหมือนตัวเอง...
แล้วต้องตายล่ะ?
ยังสนใจเรื่องนี้อีกรึ
ถ้าคนหน้าตาเหมือนกันทำไมต้องโดนฆ่าตายด้วย
แก...
เอ๊ะ... แต่เมื่อกี้
ไม่น่าเชื่อเลย
ฉันว่าเรื่องเงาตามตัวเป็นเรื่องโกหกนะ
หา
อ๋อ!? เหรอ
อิวาโมโต้ดูเหมือนไม่ค่อยสบายใจเท่าไหร่ แต่พอถึงบ้านรู้สึกดีขึ้น

วันต่อมาอิวาโมโต้หยุดเรียนเพราะเป็นหวัด
อิวาโมโต้หยุดเหรอ...
พรุ่งนี้จะมีสอบแล้วด้วย...
เป็นอะไรรึเปล่านะ
โอคุระเป็นห่วง แต่วันต่อมาอิวาโมโต้ก็มาโรงเรียน
และสอบคณิตศาสตร์จบไปอย่างเรียบร้อย
อิวาโมโต้สอบเป็นไงมั่ง?
อิวาโมโต้...?
....
เป็นอะไรไปน่ะ อิวาโมโต้
ทำไมเงียบไปล่ะ?
เฮ้ย อิวาโมโต้
รึว่ายังไม่หายหวัด!?

ฉันหยุดเรียนใช่มั้ย ?
เมื่อวานนี้—
มีอะไร ?
หือ...
ทำหน้าแบบนี้เป็นอะไร
อิวาโมโต้ !?
....
ใช่ จริงๆ ด้วย !?
แกก็มานี่นา !!
พูดอะไรน่ะ
หา !?
ฉันหยุดไป ยังไม่ได้สอบเลยแท้ๆ ....
ฉันช็อกไปเลย
ตอนที่แจกข้อสอบเมื่อวานคืนมา ฉันได้คะแนนเต็ม

เปล่า ....
....
วันนี้มันเป็นอะไรไปนะ ?
....
โอคุระ รีบไปเล่นบาส กันเถอะ เดี๋ยวหมดเวลาพักกันพอดี
... เหรอ
วันต่อมา
โอคุระ—
แทบไม่ปริปากพูดเลย เอาแต่เหม่อ
วันนั้นตลอดทั้งวันอิวาโมโต้
....
....

เมื่อวาน แกมาสอบ นะ!
เป็นอะไร รึเปล่า อิวาโมโต้ !?
ไม่รู้สิ ฉัน จำไม่ค่อยได้ ....
จำ ไม่ได้ ...
แต่ รีว่าเมื่อวาน ฉันมาทำ ข้อสอบ ....
จนได้ ข้อสอบ คืนมา
ฉันว่า ฉันหยุด ไม่ได้สอบ นะ
เมื่อวาน แกก็ เหม่อๆ อยู่
แกอาจจะ ไข้สูง เลยลืมไป ก็ได้มั้ง !?
อิวา โมโต้ ...!
ฉันกลัวๆ ยังไง ก็ไม่รู้ ....

แต่ หลังจากนั้น อิวาโมโต้ เหม่อ บ่อยมาก
โอคุระ เป็นห่วงอิวาโมโต้ แต่ไม่คิดจริงจัง อะไรมาก
อืม... คงใช่ น่ะ
เออ มันมี อยู่แล้ว
หมู่นี้ แกดูแปลกๆ แกเป็นอะไร? กันแน่ ....
อิวาโมโต้ เป็นอะไร รึเปล่า ?
โอคุระ เริ่มเป็นห่วง มากขึ้น
เอ๊ะ ...
ตอบ หน่อยสิ อิวาโมโต้ !!
อิวา โมโต้ !!
อิวา โมโต้
....
อิวา โมโต้ !

อ๊ะ... โอคุระ เรียกฉัน รึ?
ก็เรียก แก น่ะสิ ...
ฉัน เรียก ตั้งหลาย ครั้ง แล้ว
อะไร ของแก ฟะ
โอ คุระ ...
เอ๋ ?
บางครั้ง ฉันก็ ไม่รู้สึกตัว ขึ้นมา
ตอนนี้ ฉันอยู่ที่ไหน ทำอะไร
ในสมอง มันมึนๆ
เหม่อ ยังไง พิกล ...
ข้างในรูหู เหมือนมี แมลงวัน บินอยู่ !
มันบิน หึ่งหึ่ง ....
ฉัน ....
อิวา โมโต้ ?

เจ้า นั่น !
พรวด
เงาตามตัว ของฉัน อยู่ตรงโน้น ...
เงา ตาม ตัว ?
ไม่มี หรอก ....
อิวา โมโต้ ?
มันมี จริงๆ นะ ....
....
โอคุระ เชื่อฉัน สิ!!
....
อิวา โมโต้
ไปคุยกัน ที่ระเบียง เหอะ
.... มันเตร่ อยู่รอบๆ ตัวฉัน
จริงๆ นะ !!

เจ้า อิวาโมโต้ จะประสาท อีก....
รึว่า
คืนนั้น
มัน ไหน ...?
มัน ...
มันโทร มาหาฉัน ที่บ้าน !!
มันเป็น โทรศัพท์ จาก อิวาโมโต้
เอ๊ะ ?
อ๊ะ โทรศัพท์
RRRR
ตอนนี้ ไม่มีใคร อยู่บ้าน มีฉัน คนเดียว
โอคุระ จะทำ ยังไงดี !?
เสียง เหมือนฉันเลย มันโทรมาบอก เมื่อกี้ ว่าจะกลับบ้าน !!
เขา ตามตัว ของฉัน ไง!!

มัน ... เฝ้าดู ฉันอยู่ ...
ฉันเห็น.. แถวๆบ้าน ตั้งหลายหน
มีคนที่ เหมือนฉัน อีกคน จริงๆนะ !?
นี่
อิวา โมโต้ ....
....
อืม.. จริงสินะ ...
ก็ใช่... แกคือ อิวาโมโต้ อยู่แล้วนี่
โอคุระ นี่ฉัน อิวาโมโต้ จุง จริงๆนะ !?
... อะ !?

ถ้ามันมา ...
มันต้องฆ่าฉันแน่
ทำไงดี !!
ฉันจะต้องหายไปเพราะตัวฉันอีกคน โอคุระ
ใจเย็นไว้ อิวาโมโต้ !!
จะไปเดี๋ยวนี้เลย
ขอร้อง รีบมาเลยนะ ...!!
แก๊ก
ตู๊ด
อิวาโมโต้ ...
ซู่ง
โอคุระรีบไปที่บ้านอิวาโมโต้
ตุบ ตุบ
โอคุระ รีบๆ มาเร็วหน่อยสิ

ถ้าไม่รีบมา
มัน ...
มัน ...
แก๊ก
กิ๊ง ก่อง
กิ๊ง ก่อง
โอคุระ !
โอคุระมาแล้ว !!
ตุบ
คอยอยู่เลย โอคุระ
มาเร็วดีนี่
แกร๊ก

...กลับมาแล้ว
หึ
หวออ
กิ้ง ก่อง
!?
แก.... เงาตามตัว...!!

แก๊ก
อ๊ะ
อิวาโมโต้ ....
ไม่เป็นไรใช่มั้ย!? เป็นห่วงแทบแย่
ค่อยๆ นั่งคุยกัน ...
แก มีธุระอะไร?
เอ๊ะ !?
....
ถ้าไม่มีธุระก็กลับไปซะ
หา
เมื่อกี้แกโทรมาเองนะ ....
ทำไมทำท่าแบบนี้ !?
อิวาโมโต้ !!
ขึ้บ
กึก
...อึ๊ก !?

คว้บ
เย็น.. เจี๊ยบเลย
เมื่อกี้ มือ
เย็นมากเลย !!
....
อ้าว โอคุระ ทำไมมายืนที่ประตูล่ะ ?
แอ๊ด
คุณแม่มาแล้วรึฮะ
ปิ๊ง
โอคุระกำลังจะกลับพอดี
....
โอคุระกลับไปโดยที่ไม่ค่อยเข้าใจสักเท่าไหร่
เป็นอะไรของมันกันแน่
อ้าว น่าเสียดายเชียว
ไว้มาเที่ยวอีกนะ โอคุระ
... ฮะ
....
แอ๊ด
!?

อิวาโมโต้ คนนั้น เป็นเงาตามตัว รึไม่ ไม่ทราบแน่ชัด
จากนั้นไม่นาน อิวาโมโต้ก็ ย้ายโรงเรียนไป
ไม่พูดไม่ยิ้ม มือซ้าย อิวาโมโต้ เย็นเหมือนน้ำแข็ง อยู่อย่างนั้น
(เรียน) ก่อนหน้านี้ ผมหยุดโรงเรียนไป เพื่อนในห้อง ทุกคนบอกว่า ผมมา
และจาก จดหมาย ของเขา
แต่โอคุระ ก็ได้เห็น คนที่ เหมือนกับ ตัวเอง เช่นกัน
จดหมายนี้ มาถึงบ.ก. เมื่อ3เดือน ก่อน
โอคุระ จะปลอดภัย รึเปล่า รึว่า ....
รึว่าสักวัน ตัวเองก็จะโดน ตัวเองอีกคน ทำให้หายไป ล่ะมั้ง
กำลัง ยิ้มอยู่ !!
ฮิ
......
เฮือก
ตั้งแต่นั้น อิวาโมโต้ นิสัยเปลี่ยน ไปจาก แต่ก่อน
หมอนั่น ไม่ใช่ อิวาโมโต้ ...!!
ปัง

MONSTER CHARACTER No.17

DOPPELGANGER

ส่วนสูง:น้ำหนัก:อายุ: เท่ากับเจ้าของ

คนที่จะเข้าไปเปลี่ยนตัว: คนที่เข้าไปเปลี่ยนตัว คนที่จิตใจอ่อนไหวถูกชี้นำง่าย

ของเกลียด: ตามหลักการจะชอบและเกลียดคนที่มันจะเข้าไปเปลี่ยนร่างแต่เมื่อกระจกสะท้อนภาพตัวเองออกมาจะมีแต่ความรู้สึกเกลียดอย่างเดียว

จุดสังเกต: เหมือนกับเจ้าของราวกับฝาแฝดจะเข้าเปลี่ยนกับเจ้าของทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง ความรู้ นิสัย

การกระทำ: เมื่อมันพบคนที่มันต้องการจะเข้าเปลี่ยนร่าง มันจะปรากฏตัวให้เห็นหลายครั้งพยายามทำให้จิตใจเจ้าตัวสับสนงุนงงเมื่อเจ้าของร่างรู้สึกเหนื่อยมันจะเข้าเปลี่ยนร่างทันที แต่หากว่ามันเปลี่ยนร่างแล้วเปลี่ยนได้ไม่สนิทมีคนสังเกตมันจะจ้องหาร่างอื่นมาทำเป็นDOPPELGANGERต่อไป

ระยะนี้ดาวซิงค์ เป็นที่ฮิต ในหมู่เด็กประถม และมัธยมต้น .....
ตามหลักการทาง วิทยาศาสตร์ มันเป็นเพียง ลวด
พิสูจน์ไม่ได้ว่า มันจะมี ปฏิกิริยา กับสายแร่ และทางน้ำ ที่มีอยู่รึเปล่า
ได้ยินว่า ปัจจุบัน ที่กรมประปา ก็ใช้ดาวซิงค์
ค้นหา ท่อน้ำเก่าๆ ก็มี
รู้สึกว่า ในหมู่เด็กๆ จะใช้หา ของมีค่า เป็นหลัก
บางครั้ง ดาวซิงค์นี้ ก็ทำให้เกิด เรื่องน่ากลัว เช่นกัน ....
โมริคาวะ ยูกิ (ชื่อสมมุติ) ม.1 มาที่ริมฝั่งน้ำ กับเพื่อน ร่วมชั้น2คน

โมริ คาวะ
เจอ อะไรมั่ง มั้ย
ถ้า เจอสมบัติ สมัยเก่า จะว่ายังไง เนี่ย?
สม บัติ —!?
เป็นไป ไม่ได้ หรอก
มีคนเคย เจอซาก ปรักหักพัง อยู่ แถวนี้
อาจ จะมี ก็ได้
พวกโมริคาวะ ลองใช้ดาวซิงค์ หาสมบัติ จนมาถึงริมน้ำ
ลองขุด ที่ๆมัน มีปฏิกิริยาดู ก็แล้วกัน
เจ้าลวด งอๆนี่ จะรู้ จริงๆรึ

ลวดนี้ไม่ได้ทำตามใจชอบหรอกนะ!!
ด้านข้าง40ซม. ด้านตั้ง15ซม. ทำมุม90องศา
ทางด้ามถือทำเป็นหลอด ถ้ามีปฏิกิริยาแม้สักนิด จะรู้ได้ทันที
จริงด้วยสิ—
ลองเดินไปแถวโน้นกันเถอะ
อืม
เออ
ลองดูเผื่อจะเจอสมบัติตั้งแต่ครั้งแรก
ซ่า
นี่เป็นไง?
ไม่มีอะไรเลย
ซ่า
ซ่า
ซิมิซึล่ะสั่นมั้ย?
ซ่า
ซ่า
ไม่สั่นเลย
...
อึ...!!

วูบ
สั่นแล้วนี่!!
จริงเหรอ!?
อ๊ำ— สั่นอยู่เลย!
ลองขุดดูกัน!!
พวกโมริคาวะลองเอาเสียมที่พกมาขุดดู
อ๊ะ!!

ฉัน ชักท้อ แล้วนะ ─
โธ่ เอ๊ย ~~~
ฮึ
กระป๋อง นี่หว่า
ทั้ง3คน ลองขุดพื้นดิน ต่อไปตรงที่ ที่ลวดสะท้อน ด้วยกัน
ชิโมดะ คราวนี้ลองไป ตรงโน้น มั้ย
เอ๊ อืม
จริงๆ ด้วย
ชิโมดะ ลองไปหา ที่อื่น ดูสิ!?
น่าๆ โมริ คาวะ
ไม่เอา แล้ว !!
เฮ้อ ~~~
ในที่สุด ก็เจอแต่ ของโปเก ทั้งนั้น
อืม มีแต่ของ โปเก ทั้งนั้น!
เพลีย ชะมัด เลย ....

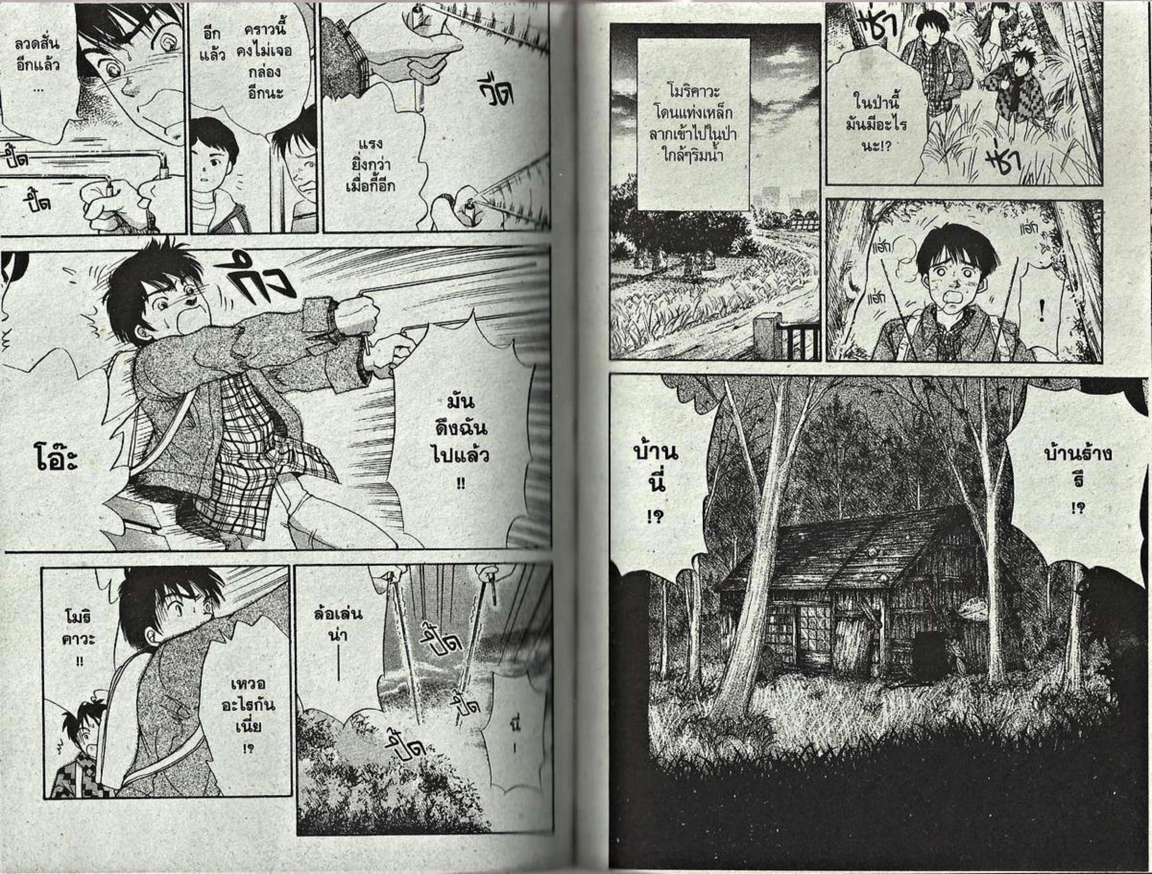

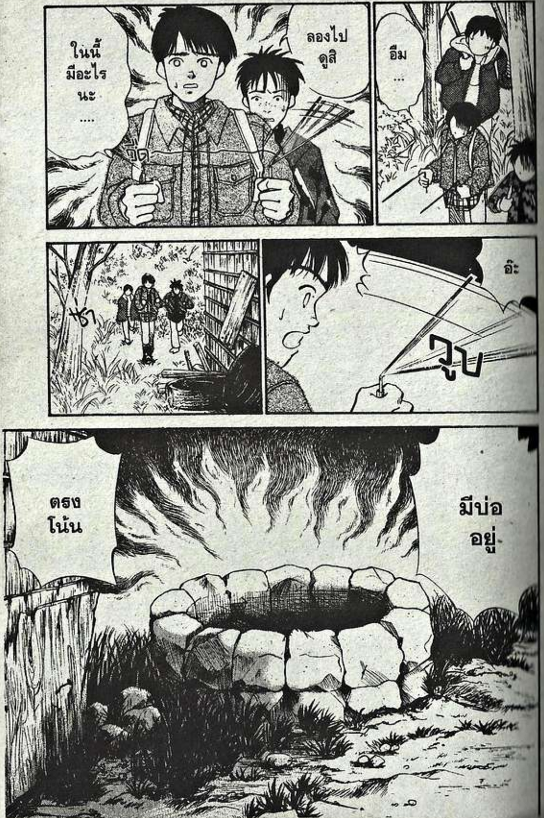
กึก กึก กึก กึก
เอ๊ะ !?
กึก
สงสัยจะใช้ ไอ้นี่หาสมบัติ ไม่ได้ แหงเลย ....
ลวดมัน มีปฏิกิริยา แล้ว !!
ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด
นี่ ดูสิ
วูบ
ทาง โน้น !!
หา ─ !?
พรวด
มันจะชี้ ?
ไป ทางไหน เนี่ย ....

ชิมิซึ พวกเรา ไปดูกัน เถอะ
อืม ...
ซ่า
โมริ คาวะ เป็นไง
สวบ สวบ
......
กึก
กึก
ปึด
ปึด
!?
มัน เริ่มหมุน แล้ว !!
ข้างใต้ นี้แหละ !
ใต้นี้ คงมีอะไร ฝังอยู่ !!!

ฉันว่า ลองขุดดู เหอะ
มันหมุน ผิดกับคราว ก่อนๆเลย
อืม !
พวกโมริคาวะ ทั้ง3คน รีบลองขุด ตรงนั้นดู
สวบ สวบ สวบ สวบ
!
กระทบ โดนอะไร ก็ไม่รู้
รึว่า ...!!
สวบ
สวบ
กล่อง !
มีอะไร ใส่อยู่ มั้ง !?
ลอง เปิดดู สิ
อืม...

!?
มีด
!!!!
หา
~
ทำไมมีมีด
ใส่อยู่ล่ะ
!?
มีดมันดำ
แต่มีอะไร
แดงๆ
ติดอยู่
ดูกระดาษ
หนังสือพิมพ์
สิ
เหลืองเลย
!!
รึว่า...
เป็นเลือด
!?
อึ๊ะ
อาจจะใช่
ก็ได้
!!
ขนลุกว่ะ
เอาวาง
ที่เดิม
เถอะ!!
เหวอ
พวกโมริคาวะ
ปิดฝา
แล้วเอาฝังไว้
ตามเดิม
ตุบ
ตุบ
พอฟ้า
เริ่มมืด
จึงพากัน
กลับบ้าน
ที่ริมน้ำ
ไม่ได้เรื่องเลย
ไม่เห็นเจอ
อะไร
สักอย่าง
ถึงว่าสิ
คราวหน้า
ลองไปที่อื่น
ดูมั่งดีกว่า
ปี๊ด
ปี๊ด
!?

ลวดสั่น
อีกแล้ว
...
ปี๊ด
ปี๊ด
อีก
แล้ว
คราวนี้
คงไม่เจอ
กล่อง
อีกนะ
วี๊ด
แรง
ยิ่งกว่า
เมื่อกี้อีก
ฉิว
โอ๊ะ
มัน
ดึงฉัน
ไปแล้ว
!!
โมริ
คาวะ
!!
เหวอ
อะไรกัน
เนี่ย
!?
ล้อเล่น
น่า
—
ปี๊ด
ปี๊ด
ปี๊ด
นี่
-
โมริคาวะ
โดนแท่งเหล็ก
ลากเข้าไปในป่า
ใกล้ๆริมน้ำ
ซ่า
ในป่านี้
มันมีอะไร
นะ!?
ซ่า
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
!
บ้าน
นี่
!?
บ้านร้าง
รึ
!?

ในนี้มีอะไรนะ ....
ลองไปดูสิ
อืม ...
ซ่า
อ๊ะ
วูบ
ตรงโน้น
มีบ่ออยู่

ตรงนี้ล่ะ
มันสะท้อนมาจากบ่อนี่
ในนี้มีอะไรอยู่กันแน่นะ
ชิโมดะ!! ไฟฉายล่ะ
มันมืดมองไม่ค่อยเห็นเลย
แก๊ก
......
แว่บ
หมับ

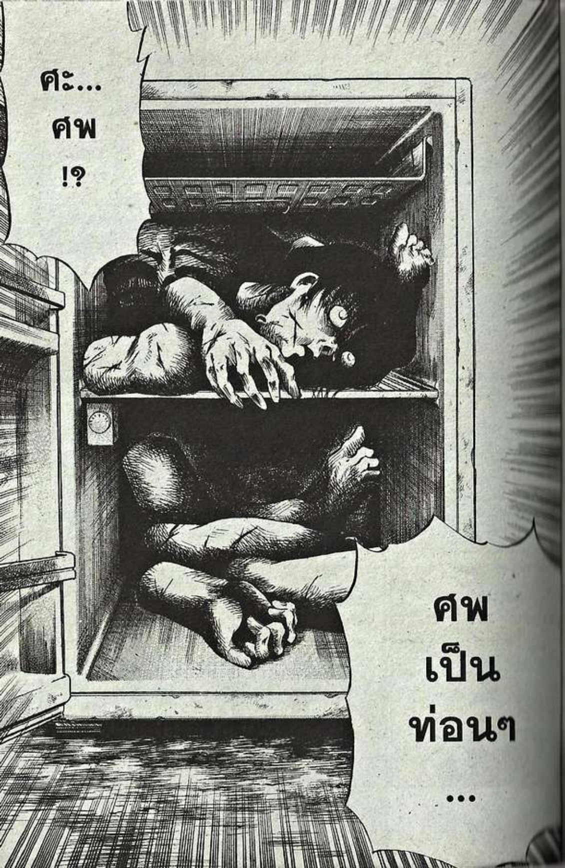

!!
มา ทำอะไร กันที่นี่ !?
หา !?
อะ.. เออ
พวกเราเล่นดาวซิงค์
ใช้แท่งเหล็กหาสมบัติอยู่ฮะ ....
....

แล้วบ่อนี่เอ่อ ....
บ่อ ....
ในบ่อบ้านคนอื่น !?
มาทำ อะไร
โอ๊ะ
เหวอ ช่วยด้วย
ตุ๊บ
อ๊ะ พวกแก
อึ๋ย
ขอโทษจริงๆครับ ...
หนวกหู !!
มาทางนี้ ไอ้หนู !!

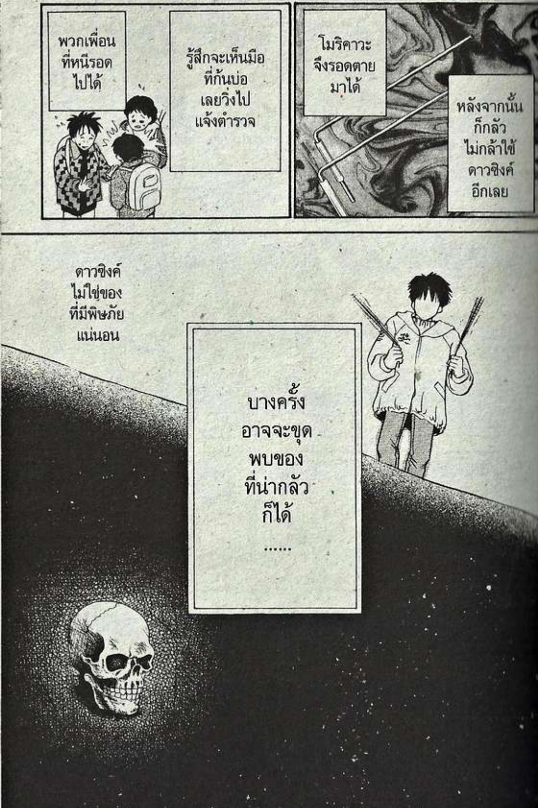

โมริคาวะถูกพาเข้าไปในบ้าน
ขอโทษฮะ ผมไม่รู้ว่าบ้านนี้มีคนอยู่
ผมจะไม่ทำแล้ว ยกโทษให้ผมด้วยครับ
รอตรงนี้ก่อนละกัน
ส่วบ ส่วบ
....
ทำไงดี บอกให้เรารออีก
เผ่นดีกว่าเรา
อ๊ะ
ปีด
แท่งเหล็ก ....

ตู้เย็นรึ !?
แท่งเหล็กมีปฏิกิริยากับตู้เย็นนั่น !!
มีอะไร ?
อยู่ข้างในนะ ....
....
วูบ
วูบ
ขอดูหน่อยนะ ....
แอบดูก่อนที่ตาลุงนั่นจะเข้ามา
แก๊ก
อิอิอิ แช่อะไรอยู่หว่า ?

ตึง
โอ๊ะ
ตึก
อ๊ะ
ศพเป็นท่อนๆ อยู่ในตู้เย็น
สอดรู้สอดเห็นความลับของข้า
จนได้นะ....

ศะ...ศพ!?
ศพเป็นท่อนๆ...

กะอยู่แล้ว มาถึงนี่ได้ มันยังไงๆ อยู่
แกคงได้กลิ่นที่ไหนล่ะสิท่า ?
เหวอ ....
บอกมาซิ !!
วิ้ง
หา !?
รึว่ามีดที่ฝังอยู่ริมแม่น้ำ
เป็นของลุงด้วย ....!?
มีด !
อ๊ะ
แกรู้เรื่องมีดนั่นด้วยรึ !?
งั้นอย่าอยู่เลย
ตายซะเถอะ !
กึก
อ๊าว
ฟุ่บ
เหวอ !!
อ๊ะ
ช่วยด้วย——
แพล้ง
อย่าขยับ! นี่เจ้าหน้าที่ตำรวจ !!
ตึก ตึก
โมริคาวะ
.... ชิโมดะ ....
มาทันเวลาพอดี
ชายที่ถูกจับเป็นคนบ้า ฆ่าคนที่ผ่านมาด้วยมีด แล้วโยนทิ้งบ่อน้ำ

ดาวซิงค์

แท่งแนวนอน:40ซม. **ด้าม**:15ซม. **ทำมุม**:90องศา

สิ่งที่มีปฏิกิริยา:ต้นน้ำ โลหะหรือสิ่งที่มีความโกรธ

วิธีใช้:ต้องใช้ดาวซิงค์รูปตัวLทำมุม90องศา2อัน(ยาว40ซม.ด้ามจับ15ซม.)
จับมือละด้ามให้มีลักษณะตั้งขึ้นและจับให้ดาวซิงค์
อยู่ข้างหน้าร่างกาย จากนั้นเดินราบไปตามพื้นพยายามนึกถึงภาพ
สิ่งที่หาในหัว หากเข้าไปใกล้ในบริเวณนั้นดาวซิงค์จะมีอาการสั่น
แสดงว่าของที่หาอยู่ในบริเวณนั้น

วิ้ว

โรงเรียน
เฮี้ยน
ตอนที่ 35 เรื่องคริสต์มาสอีฟ

ทุกเช้า รถไฟ จะแน่นไปด้วย คนไปทำงาน และไปโรงเรียน —
เป็นภาพที่ เห็นซ้ำแล้ว ซ้ำอีก ในเมือง
ในรถไฟ ที่ไป โรงเรียน
คุณอาจ เจอเรื่อง แปลกๆ ก็เป็นได้
กึง กึง
อิเคดะ เรย์จิ (ชื่อสมมุติ) นักเรียนชั้นม.4 โรงเรียน อยู่ในเมือง ต้องใช้เวลา ขึ้นรถไฟไปกลับ มากกว่า1ชั่วโมง
กึง กึง

อิเคดะ เบื่อหน่าย ชั่วโมง เร่งด่วน ยิ่งนัก
มีเพียง สิ่งเดียว ที่น่าบันเทิง เริงใจ
กึง กึง
สถานี ต่อไป โอโตวะ —
วี๊ด
อ๊ะ
กึก กึก
สถานี ต่อไป ...
วันนี้ เขาจะขึ้นมา มั้ยนะ ...
ฟู่
กึก กึก
ตุบ ตุบ
แซ่ด แซ่ด
อ๊ะ
กึก กึก
เจอ แล้ว !

กึ้ง
เธอ คนนั้น !!
กึ้ง
กึ้ง —
ว้าว หันมา ทางนี้ ด้วย
ไชโย วันนี้ ได้เจอแล้ว
ฮิฮิ โชคดี

สถานี— สถานี— ผู้ที่จะลง กรุณา เตรียมตัว
เฮือ
อิเคดะ สนใจเธอมาได้ เดือนกว่า ทุกเช้าเขาจะเจอ เธอขึ้นรถไฟ ขบวนเดียวกัน
ฉ่ำ ฉ่ำ
ไม่น่า —
ชื่ออะไร ก็ไม่รู้ ?
เขาอยู่ โรงเรียน ไหนนะ ?
อ๊ะ
ฟู่
เขา จะลง แล้ว
ตุบ ตุบ
ลองทักดู ดีมั้ย นะ ....
แกร่ก แกร่ก
....
แต่จะเรียก ยังไงดี น่ะสิ ?
ป่านนี้แล้ว
สถานี ต่อไป โคดันบาชิ

วันนี้ อิเคดะ คิดจะทักเธอ
จึงตามหลังไป
อะ.. อ้าว ?
โธ่เอ๊ย หายไปไหนแล้ว ....
อิเคดะ ?
เป็นอะไรของแก
ถอนหายใจอยู่นั่นแหละ
มีปัญหาอะไรเหรอ ?
คุวาบาระ
อิเคดะกลัดกลุ้มใจ เลยปรึกษาเรื่องเธอคนนั้นกับคุวาบาระเพื่อนสนิท
จะหาโอกาสทักเขา
แต่จะทำยังไงดี ...
อืม ไม่มีโอกาส
จะถึงคริสต์มาสแล้ว ก็ซื้อของขวัญให้เขาสิ !?
เออ ใช่ !
ของขวัญรึ?
ใช่ ส่งให้แล้วสารภาพรักเลย
หา
ของขวัญให้ผ้าเช็ดหน้ารึ?
ก็
ไม่ต้องแพงมากสิ
ตุ้มหูเป็นไง
อืม
ตุ้มหูไม่เห็นดีเลย
เอาของที่มันใช้ได้บ่อยๆ สิ
อิเคดะจึงซื้อสร้อยคอ
ตามคำแนะนำของคุวาบาระ
เขาตัดสินใจจะให้วันคริสต์มาสอีฟและสารภาพรักเลย
คุวาบาระเลือกไอ้นั่นให้ ...
ต้องเหมาะกับเธอแน่เลย
พรุ่งนี้ถ้าเขารับก็ดี ....
คงจะพูดว่าสวยจังเลย
อึ๊ย เรานี่ท่าจะบ้า

เช้าวันต่อมา วันคริสต์มาสอีฟ
คุวาบาระบอกจะตามมาด้วย
เลยมาดักคอยสถานีที่เขาจะขึ้นแต่เช้า
รถไฟขบวนที่2 กำลังจะออกแล้ว
อิเคดะ
ตานายแดง นอนไม่หลับรึ?
อึ๊
อืม.. คิดอะไรไปเรื่อย ....
ถ้าเกิดแห้วขึ้นมา
อึ๋ม
ฉันคงไม่กล้าเจอหน้าเขาตลอดชีวิต
เข้มแข็งหน่อยสิ
เขาจะขึ้นสถานีหน้าใช่มั้ย
อืม ...
รถไฟขบวนที่2 เข้าแล้ว
ตื๊ด ตื๊ด
กรุณายืนในเส้นขาวด้วยครับ
อ๊ะ
ซ่ด
ตึก
ฉิว
เจอแล้ว !
เธอคนนั้น !!

ฉ่า
ฟู่
....
เฮ้ย อิเคดะ
อย่าเครียดนักสิ
ไปเลยเพื่อน
ไม่ไหว
ฉันเรียกให้ก่อนเอามั้ย?
เฮ้ย ไม่ต้อง ฉันเรียกเอง
...
แล้วคนที่ว่าอยู่ตรงไหนฟะ?
ฉ่า ฉ่า
ยืนอยู่ริมประตู ผมยาวๆไง
ตึ๊ก
....
อืม ไหนๆ
น่ารักใช่มั้ยหือ
โคดันบาชิ โคดันบาชิ —
หา
เฮ่ย นั่นน่ะรึ —
อิเคดะ !?
นั่นน่ะริ น่ารัก..
อ๊ะ ต้องตามแล้ว

วันนี้ต้องสารภาพรักให้ได้ !!
ตึก ตึก ตึก
อุตส่าห์ซื้อของขวัญมาทั้งที
ต้องกล้าๆหน่อย
อะ... เออ
นี่...
เอ๊ะ...?
เรียกฉันรึ?

เออ ผม
เอ่อ.. อะไรคะ?
ผม เออ...
พั่บ พั่บ
....
คะ... คือว่า ....
เออ ผะ..ผม ผมเหิน
เอ๊ย เห็น
ตึก ตึก
เออ...
ซึ้ง คุณมา...
คะ?
อิเคดะ
นี่ อิเคดะ
อ๊ะ
คุวาบาระ ~~
จะบ้ารึ พูดอยู่ได้คนเดียว
ท่าจะไม่ดีซะแล้ว
เอ๊ะ พูดคนเดียว

ไป ซะแล้ว —
ไปที่ไหน ไม่เห็นมีใคร ตั้งแต่แรก แล้ว
อ้าว —
หาย ไปไหน แล้ว
อื๋อ
ใครบอก ฉันมัวแต่ โอ้เอ้เอง
ทุเรศ ชะมัด เลยแก
วันนั้น เลยอยู่ ชมรม ซะจนดึก
ป๊าบ
อิเคดะท้อใจ ไม่ฟังควาบาระพูด ไปโรงเรียน อย่างซึมเซา
อื๋อ
อ๊ะ
หิมะ !
วันนี้ เซ็งชะมัด พวกรุ่นพี่ กับสาวๆ ก็หายหัว ไปหมด
ฟู่.. ไม่ไหว เลย

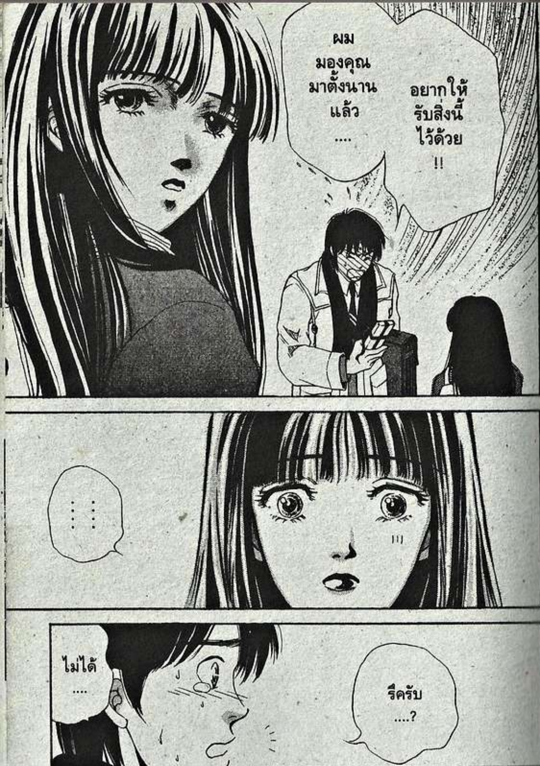

หนาว ชะมัด —
ไวท์ คริสต์มาส รึ ....
เฮ้อ
จิงเกิลเบล — จิงเกิลเบล
แก๊ง แก๊ง
X'mas
กรี๊ด —
น่าดู จังเลย นะ
โธ่เอ๊ย คนอื่น หวานชื่น กันใหญ่ ....

เลย
ไม่ได้ให้
สักที
....
น่าเบื่อ
ชะมัด
เลย
กึง
กึง กึง
พรวด
!
จะทำ
ยังไงดี
ล่ะนี่
....
เฮ้ย
เฮือ
ผู้หญิง
คนนั้น
!!
ขึ้น
รถไฟ
มาด้วย
!!!

อ๊ะ
สถานี
ต่อไป
โคดัน
บาชิ
―
แต่
ว่า
...
ตึก ตัก
ตึก ตัก
ทำไงดี
เมื่อเช้า
ก็ครั้งหนึ่ง
แล้ว...
ตึก
ผม
ลงด้วย
!!
อ๊ะ
รอด้วย
สิ...
ตุบ
ตุบ
ตุบ
กึง
เอ่อ
กึง
กึง
ช่วยรับ
สิ่งนี้หน่อย
ได้มั้ยครับ

ผม มองคุณ มาตั้งนาน แล้ว ....
อยากให้ รับสิ่งนี้ ไว้ด้วย !!
....
ไม่ได้ ....
รึครับ ....?

อื้ม ไม่ใช่ หรอกค่ะ
ฉัน ดีใจ ต่างหาก ...
หา จริง รึครับ !?
แต่ฉัน คงรับ ไม่ได้ ...
คุณยัง ไม่รู้จักฉัน เลยสักนิด
ถ้า คุณรู้
คุณอาจ รังเกียจฉัน ก็ได้...
ไม่มีทาง หรอก ครับ !!
ผม ไม่มีทาง รู้สึกแน่ นะ !!
จริงๆ นะ ?

ทำไม
....
....
....
... คน โกหก
ตัว ไม่มี ....!!
ตะ ...
....
วูบ
!?
โกหก —
อีก ...
จิ๊ว ๆ ๆ
ตุ๊บ

ฉัน
พรึ่บ
เป็น แบบนี้ ก็ดีรึ !!

ก็ดีแต่ปากจริงๆ
แก
ตุบ ตุบ
ช่วยด้วย
เหวอ
ตุบ

อ๊ะ รถไฟ ...
อ๊ะ
กึง กึง กึง กึง กึง กึง
หมับ
ระวัง !!
ตามคำบอกเล่าของนายสถานี
เอา อีกแล้ว รึ...
หา !?
นี่คุณ ตรงนั้น มัน อันตราย นะ!?
....
วัน คริสต์มาสอีฟ เมื่อ3ปีก่อน มีผู้หญิง คนหนึ่ง โดนรถไฟ ทับตาย
อีก แล้ว !?
ผู้หญิง มีแต่คอ ....
....

MONSTER CHARACTER No.19

หญิงสาวในคืนคริสต์มาสอีฟ

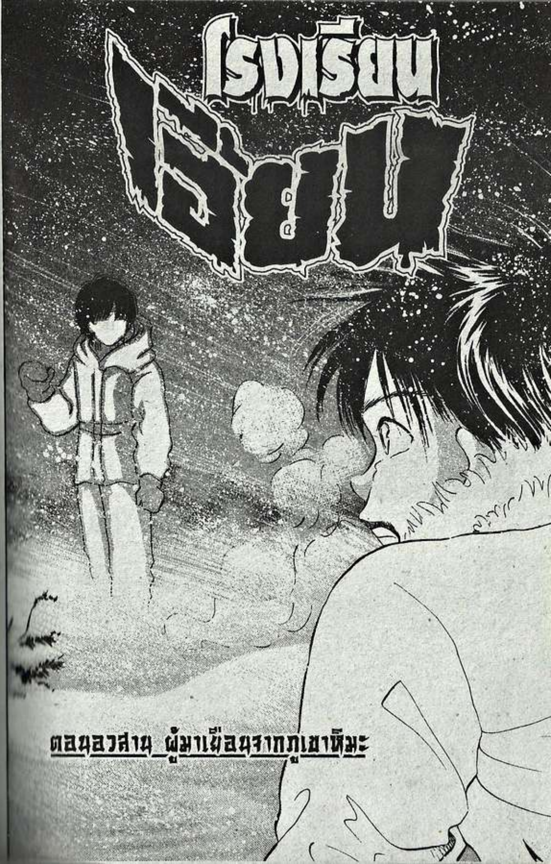
สูง:162ซม. **หนัก**:48กก. **อายุ**:ประมาณ16ปี

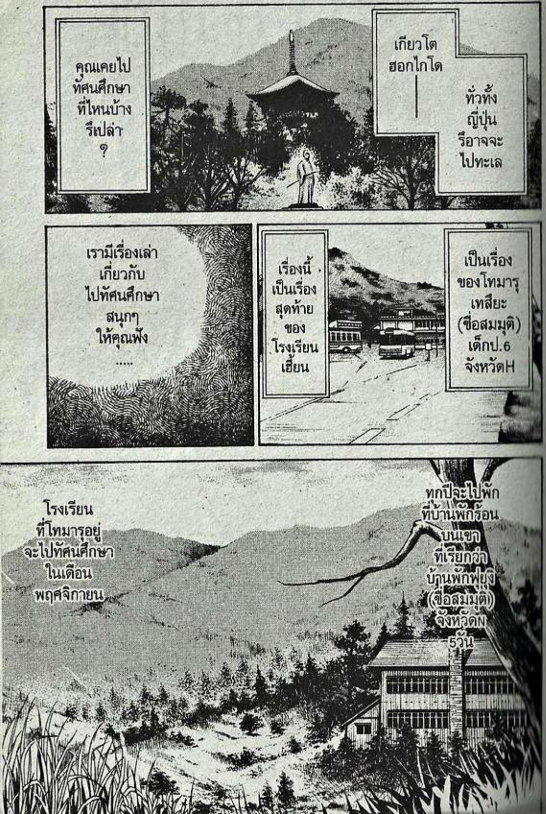
ของชอบ:ของขวัญที่ให้ด้วยใจ(ของประดับจำพวกสร้อยคอ)

ของเกลียด:ผู้ชายที่ผิดสัญญา คืนวันคริสต์มาสที่หิมะตก

จุดสังเกต:ผิวขาวราวกับมองทะลุได้ ผมดำยาวตรง ตาโต ปากกับจมูกเล็กเวลาเธอปรากฏตัวเหมือนเธอกำลังมีอะไรในใจจะมีแต่ผู้ชายที่ยังไม่มีแฟนเท่านั้นจึงจะมองเห็นเธอได้

โรงเรียนเฮี้ยน
ตอนอวสาน ผู้มาเยือนจากภูเขาหิมะ

คุณเคยไปทัศนศึกษาที่ไหนบ้างรึเปล่า ?
เกียวโต ฮอกไกโด — ทั่วทั้งญี่ปุ่น รึอาจจะไปทะเล
เรามีเรื่องเล่าเกี่ยวกับไปทัศนศึกษาสนุกๆให้คุณฟัง .....
เรื่องนี้เป็นเรื่องสุดท้ายของโรงเรียนเฮี้ยน
เป็นเรื่องของโทมารุ เทสึยะ (ชื่อสมมุติ) เด็กป.6 จังหวัดH
โรงเรียนที่โทมารุอยู่จะไปทัศนศึกษาในเดือนพฤศจิกายน
ทุกปีจะไปพักที่บ้านพักร้อนบนเขาที่เรียกว่าบ้านพักฟุยุงิ (ชื่อสมมุติ) จังหวัดM 5วัน

อูย~ หนาวชะมัดเลย
โอ อา หนาว
ไม่นึกว่าจะหนาวขนาดนี้เลย
พั่บ
พั่บ
โทมารุ เทสึยะ(11)
เงียบเงียบหน่อย —
เดี๋ยวเราจะเดินไปใกล้ๆนี่ ให้ระวังตามคำที่ไกด์บอกด้วย
โทมารุ ทำไมหน้าแดงเชียว
อ๊ะ ...
อืม~ มีไข้นี่นา
นอนพักก็แล้วกันนะ
หา !?
ดี นี่หว่า
จ๋อย
ครับ ...
โทมารุอยากจะไปกับคนอื่นแต่ก็ต้องอยู่
โทมารุ —

ฮิราอิ ทาโร่ (ชื่อสมมุติ) เป็นเพื่อนสนิทกับโทมารุ
ฉันจะอยู่เป็นเพื่อนเอง
ครูบอกให้ใครก็ได้อยู่เป็นเพื่อนแก
ฮิราอิ ——
ดีสิ นึกว่าจะต้องเซ็งอยู่คนเดียวซะแล้ว
ไข้ขึ้นสูงรึ? โทมารุ
ไม่เท่าไหร่หรอก
ทำตัวให้อุ่นๆ อีกไม่นานก็คงหาย
!
หายเร็วๆก็ดี
ลุงคนนี้เป็นเจ้าของบ้านพักฟุยุงิ
เขาจะทำเตาฝังไว้รอทุกคนกลับมา
พวกเธอรึ? ที่ว่าไม่สบายเลยไม่ได้ไป ......
ลุงได้ยินคุณครูเขาบอก
น่าเสียดายนะ ....
ครับ
เปรี๊ยะ เปรี๊ยะ
คุณลุงทำอะไรรึฮะ ?
อืม รอเดี๋ยวนะ
คงได้ที่แล้ว
แกรก แกรก
เอ... เอาอันไหนดีนะ
เอ้า
อ๊ะ
โอ
มันเผา !!
อย่าไปบอกคนอื่นล่ะ
คร้าบ —— !!
ง่ำ ง่ำ
......
เห็นเด็กอายุเท่าพวกเธอทีไรนึกถึงเด็กคนนั้นทุกที
ฟู่ ฟู่

เด็กคนนั้น?
เมื่อ 3ปีก่อน แถวนี้มีพายุตกหนัก...
เด็กผู้ชายป.6 มากับโรงเรียนสกีเกิดประสบภัย
เปรี๊ยะ เปรี๊ยะ
....
พ่อของเด็กออกไปตามหาลูก
กับหน่วยช่วยเหลือท่ามกลางพายุหนัก
มองแทบไม่เห็นทางเลย....
เขากลัวจะเกิดเหตุซ้ำสอง การตามหาจึงยุติชั่วคราว
แต่พ่อเด็กบอกว่าลูกชายของเขา
จะต้องรอการช่วยเหลืออยู่ในกระท่อมบนเขาที่ไหนสักแห่งแน่นอน
เขาไม่ฟังคำเตือนเดินไปกลางพายุคนเดียว
แล้วก็ไม่กลับมาอีกเลย

แล้วเจอเด็กคนนั้นมั้ยฮะ
เสียดายที่เราเจอแต่ซากศพ
ส่วนพ่อที่ตามหาอย่างขะมักเขม้น
ก็ยังตามหาไม่เจอเลย
คิดว่าฝังอยู่ในหิมะที่ไหนสักแห่ง....
....
เขาลือกันหนาหูว่าถ้าหิมะตกหนักแบบวันนี้
จะได้ยินเสียงเรียกชื่อเด็ก
หา!?

ครืน
จะได้ยิน เสียงพายุ ผสมกับเสียง เรียกชื่อเด็ก
ว่า ทาโร่ ทาโร่
ทา~ โร่~
อ้าว? เธอเอง ก็ชื่อทาโร่ เหรอ...
ฮิราอิ ...
ชื่อเดียว กับฉัน เลย ....!!
หา!? ทาโร่
ลูกตายไปแล้ว ก็ยัง ไม่เลิกหา
คงจะเหงา ที่ต้องเที่ยวเดิน ตามหาลูกชาย ตามลำพัง ....
แกร๊ก แกร๊ก
เปรี๊ยะ เปรี๊ยะ
บังเอิญ ชื่อมาเหมือน กันเลย ....
ฮิราอิ ....
ฟิ้ววว
....
คืนนั้น หลังจาก ที่ครู เดินปิดไฟ รอบๆ แล้ว
ฮิราอิ ได้ฟัง คุณลุงพูด ก็โล่งใจ
ไม่ต้อง กังวลมาก นักหรอก
... ครับ
น่า สงสาร จังเลย ....
จริง ด้วย ....

ฮิราอิ~~~
นี่ นี่
ที่นี่มันบนเขานะ...?
แต่ฉันกลัวนะ....
ที่ลุงพูดว่าไม่เป็นไร
หือ?
โทมารุ——
ไม่มีอะไรหรอก ฮิราอิ
ถึงเขาจะมา แต่ลุงก็บอกว่าเขาไม่ได้ทำอะไรเรานี่
เรื่องที่เล่าเมื่อกี้ ถ้าเป็นผีล่ะ.....
ฮิราอิค่อยโล่งใจนอนหลับได้
อ.. อึม...
แกกังวลเกินไปมั้ง!!
ภายในใจโทมารุเริ่มกลัว นอนกำเครื่องรางไว้แน่น
กึก
เจ้าฮิราอิมันกลัวผี
พลอยทำให้เรากลัวไปด้วย.....

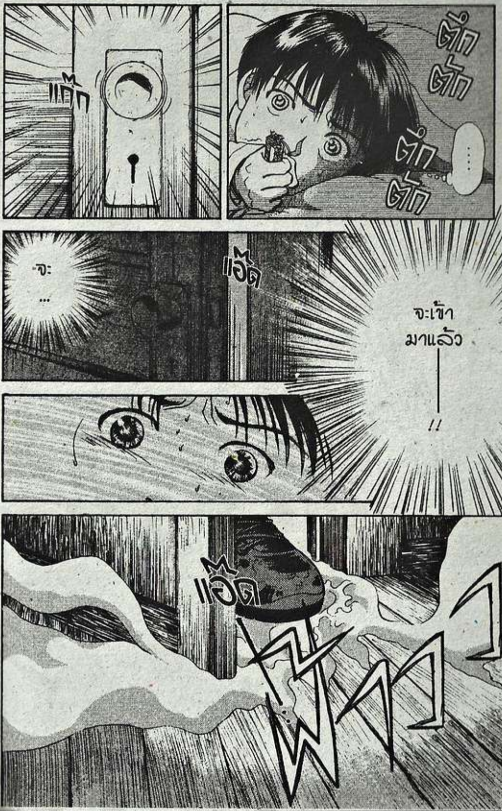

เป็นเครื่องรางที่แม่ให้มา
โทมารุนอนกำไว้จนหลับไปทั้งอย่างนั้น
ฟู่
ฟุ่บ—
กุกกัก
ฟุ่บ
อึม...
พอตกดึกอากาศหนาวจัดเลยตื่นขึ้นมา
พั่บ พั่บ
อูย... หนาวจัง....
อ๊ะ!
ฟิ้ว
ฟิ้ว
ฟิ้ว
ลมพัดผ้าม่านปลิว!!
อ้าว— หน้าต่างเปิดอยู่นี่
ตุบ ตุบ
ฟุ่บ

หา !?
พายุหิมะ !!
ฟิ้ววว
....
หน้าต่างก็ไม่ได้เปิดนี่นา
ลมพัดเข้าตามช่องมั้ง
กุก
กึก
อึ๊ย
พั่บ พั่บ
นอนดีกว่า
ตึก
ฟิ้วววว

...?
สวบ สวบ สวบ สวบ
พั่บ พั่บ
พั่บ
ตุบ ตุบ ตุบ
สวบ สวบ สวบ
มีใครเดินอยู่ ....
กึง
มาอยู่ที่ห้องข้างๆแล้ว !!
เฮือก
เสียงเหมือนสวมรองเท้าหนักๆด้วย ....
อืม ...
ตุบ ตุบ ตุบ
โทมารุ มีเสียงเหมือนใครเปิดประตูสำรวจอะไรอยู่น่ะ!?
กึก
ฮิราอิ

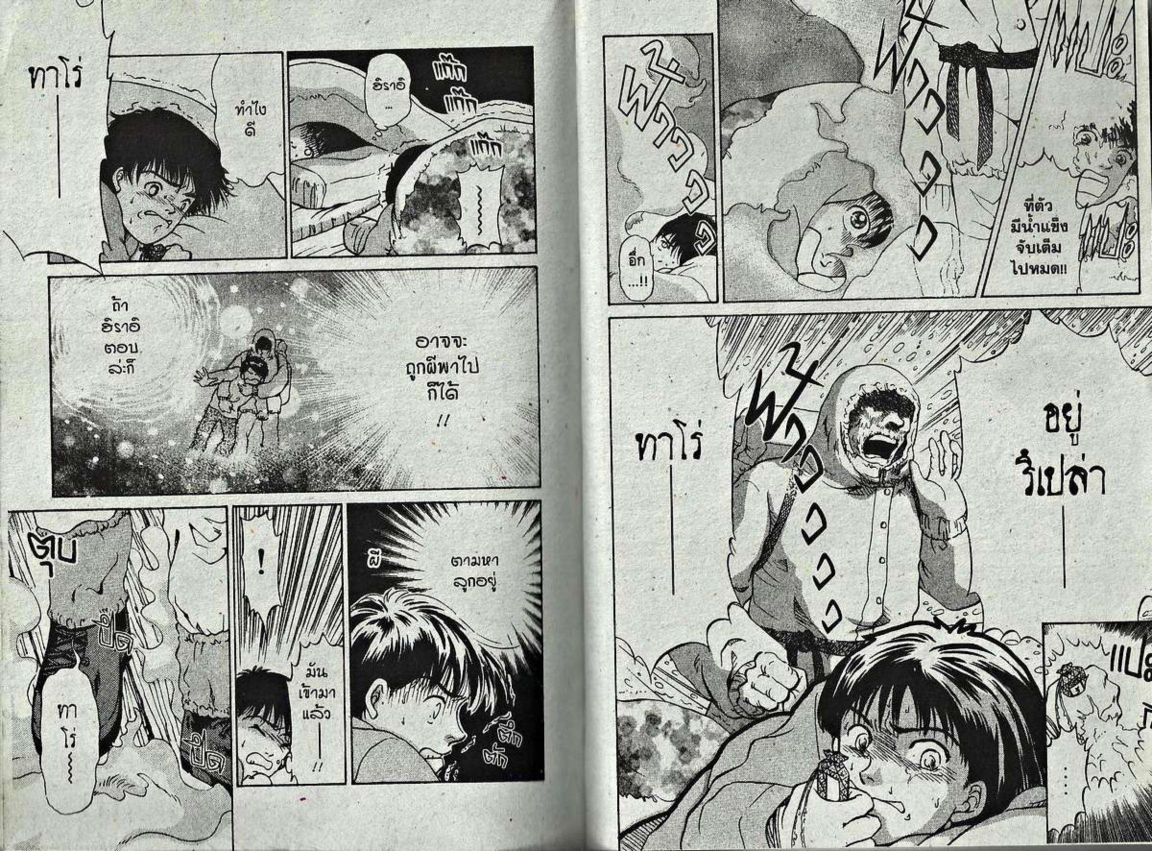
...
ผ...
ผี!
หา!?
มันมาที่ห้องนี้แล้ว!!
ตุบ
อิราอิ
หวว
พรวด
พระเจ้าช่วยลูกด้วย...
ปึ๊ด
ปึ๊ด
มึ้บ
ซึ่ง
อยู่หน้าประตูแล้ว!!
โท..โทมารุ
จึ๊
เงียบๆ สิ
สวบ

แก๊ก
ตึก ตัก
ตึก ตัก
...
จะ...
แอ๊ด
จะเข้ามาแล้ว—!!
แอ๊ด
ฟ้าว

ทาโร่
อยู่มั้ย
.....!?
ทาโร่
....
ตึง
ผีที่
ตามหาลูก
ที่ลุงพูด
ถึงนี่
ทาโร่
...!?
!!
ทาโร่
อยู่ใช่มั้ย
ตอบ
หน่อยสิ
!!!

ฟู่บ
ฟู่บ
ฟู่บ
ฟู่บ
ฟู่
!?

ทาโร่
ทำไง
ดี
ฮิราอิ
...
แก๊ก
แก๊ก
แก๊ก
ถ้า
ฮิราอิ
ตอบ
ล่ะก็
อาจจะ
ถูกผีพาไป
ก็ได้
!!
ตุ้บ
ปึด
ทา
โร่
ปึด
!
ผี
ตามหา
ลูกอยู่
มัน
เข้ามา
แล้ว
!!
ตึก
ตัก
ฟู่ววววว
อึ๊ก
...!!
ฟู่วววว
แปะ
ที่ตัว
มีน้ำแข็ง
จับเต็ม
ไปหมด!!
แปะ
ฟู่วววววว
ทาโร่
อยู่
รึเปล่า
แปะ

ปึด
ปึด
ปึด
ปึด
....
ตุบ
ปึด
ปึด
หลังจากนั้น พวกเขานิ่ง แทบไม่หายใจ รอสักพัก จนไม่ได้ยิน เสียงฝีเท้า
ปึด
ปึด
ปึด
....
ปึ้ง

ทะ ...
ที่นี่ไม่มีหรอก———!!!
แม่จ๋า !!
พระเจ้าช่วยด้วยเถอะ
ตึก

พอแสง ลอดจากหน้าต่าง เข้ามา จึงรู้ว่าสว่าง แล้ว
พวกเพื่อนคนอื่น ในห้องโทมารุ ตื่นพร้อมกัน และเริ่มส่งเสียง เจี๊ยวจ๊าว
โทมารุกับฮิราอิ อธิบายให้คนอื่นฟัง เรื่องผีที่ตามหาลูกชาย ตามที่ลุงเล่าให้ฟัง
โทมารุ...
ขอบใจนะ ที่บอกว่า ไม่อยู่
คงเป็น เพราะ เครื่องรางนี่ ก็ได้มั้ง
เอ.. มีเสียง แปลกๆ แฮะ
ถึก
ถึก
เครื่องราง มีเสียงกระทบกัน พอเปิดออกดู
แผ่น ข้างใน แตกออก เป็นเสี่ยง
และเรื่อง ที่พายุพัด เมื่อคืน ทุกคนก็รู้
ถ้าเปิดผ้าม่าน ต้องเห็นหิมะ เป็นกองพะเนิน แน่
พรึ่บ
มิน่า หิมะ กอง เพียบ
หา พวกแก รู้ด้วย รึ?
พวกโทมารุ เกิดกลัว ขึ้นมาอีก

อ้าว อะไรกัน !?
ไม่เห็น มีหิมะ เลย !!
พวกโทมารุ ออกไปสำรวจ ไม่มีร่องรอย หิมะตกเลย
เรื่องที่ เกิดขึ้นเมื่อวาน เป็นภาพลวงตา งั้นรึ?
ผีนั่น อาจกำลังเดินหา ทาโร่ บนภูเขาหิมะ อยู่ก็เป็นได้ ....
หลัง จาก นั้น
บ้านพักฟุยุงิ ต้องถูกรื้อ เพราะความ เก่ามาก
เรื่อง แปลกประหลาด มีมากมาย

ผู้มาเยือนจากภูเขาหิมะ

สูง: 183ซม. **หนัก:** 79กก. **อายุ:** 39ปี

ของที่ชอบ: ทาโร่(ชื่อลูก)คืนที่มีพายุหิมะน้ำแข็ง

ของเกลียด: ไฟจากเตาผิง ลูกชิ้นร้อนๆ

จุดสังเกต: สวมเสื้อผ้าป้องกันความหนาวแบกเป้ไว้บนหลัง สวมรองเท้าปีนเขาเดินวนไปมาอยู่บนภูเขาหิมะ หนวดมีน้ำแข็งเกาะ ร่างกายมีหิมะเกาะอยู่

การกระทำ: ในคืนที่มีหิมะเขาจะมองหาบ้านพักในภูเขาที่มีเด็กอยู่ จะเข้ามาแล้วร้องตะโกนว่า "ทาโร่อยู่ไหม" ถ้าตอบรับ จะถูกเขาเอาตัวไป พอเขารู้ว่าเด็กที่พามาไม่ใช่ลูกตน เขาจะทิ้งไว้กลางภูเขา แล้วออกเดินทางตามหาทาโร่ต่อไป

KC.WEEKLY MAGAZINE COMICS

VIBULKIJ
PUBLISHING GROUP